

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh zehnává.”
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 9.

Sobota (Saturday) 23. 2. (February) 1985

K 100. VÝROČÍ PŘÍCHODU ČESKÝCH BENEDIKTINŮ DO CHICAGA

Touto kresbou, kterou měli svatoprokopští Otcové benediktini r. 1935 na vzpomínkových programech při oslavách 50. výročí svého příchodu do Chicaga - se jasně hlásili k benediktínské tradici české svatoprokopské Sázavy, ikdyž mezi prvními pionýry českých benediktinů žádný sázavský mnich být nemohl. Avšak, byl mezi nimi tehdy mladý Prokop Neučil, jihočeský rodák, který o Sázavě asi slyšel jako školák v Bechvíni.

1885
1985

LETOŠNÍHO 2. BŘEZNA - o svátku Bl. Anežky Přemyslovny bude tomu právě sto let, kdy přišla do Chicaga z původně bavorského benediktinského kláštera sv. Vincence v Latrobe ve státě Pennsylvania hrstka mnichů - nadšenců českého původu, kteří chtěli udělat pro své bratry a sestry ve víře i v národní řeči to, co viděli dělat bavorské, švýcarské, anglické a francouzské spolubratry - benediktiny pro věřící lid svých národností. Chtěli mu v USA sloužit, dopomoci jeho dětem ke vzdělání, utvrdit je ve víře, v dobrou a v národním uvědomění. Když ti naši pionýři před sto lety v Chicagu začínali, velmi rychle pochopili a pocítili, do jakého prostředí přišli a jak nesnadné práce se chápou. Jenomže, dlouhá historie jejich benediktinského řádu je poučila, jak dlouhá a neschůdná byla civilizační cesta celé západní Evropy na jejímž pokřtěném a kulturním povznesení pracovali téměř po šest století ve všech zemích benediktini sami, ikdyž

se z některých stali „cisterciáci“. Proto se ani těch několik pionýrů českého benediktinství v Americe nezaleklo ohromného úkolu, ale poklekli, vprosili si Boží pomoc a požehnání, a pak si vyhrnuli rukávy a pustili se do práce při vědomí, že začínají práci na staletí.

Letos se první století jejich požehnané práce dokonává a chtějí za to Pánu Bohu poděkovat. Budou se ohlížet nazpět, na vykonanou práci, vážít přítomnost a odhadovat „nové mety“ budoucnosti. Oslavy zahájí právě ve výroční den příchodu svých pionýrských předchůdců v sobotu 2. března 1985 v kostele sv. Prokopa ve Staré České Plzni slavnostní bohoslužbou ve 2 hod. odpo. Všichni jste tam zváni a Njd. Otec opat Valentine Skluzáček si přeje, aby v ten den zazněla pod klenbou svatoprokopského kostela alespoň jedna sloka české tradiční mariánské písně „Tisíckrát pozdravujeme Tebe“.

V H.N. chceme věnovat tomuto 100 letému výročí alespoň krátký seriál historických vzpomínek a aktualit. Dnes začínáme článkem, který napsal před půl stoletím u příležitosti zlatého jubilea svatoprokopského kláštera dp. Vojtěch Dederá, diecéšní kněz, který založil a postavil osadu Matky Boží Svatohorské, kam jsme před rokem mohli s Boží pomocí přestěhovat naše pravidelné sobotní české bohoslužby, které jsme předtím měli přes dvacet let také ještě u sv. Prokopa - v kolébce dnešního svatoprokopského kláštera v Lisle.

ST. BENEDICT'S

MEDAL

Vojtěch Dederá:

PRÁCE OTCŮ BENEDIKTINŮ NA POLI NÁBOŽENSKÉM

Kdo měl příležitost sledovat práci českých Benediktinů mezi naším lidem jak v Chicagu tak i mimo město, musí doznati, že dílo jimi vykonané, zvláště na poli náboženském jest obrovské a plno nezištné obětavosti. Z toho jest též viděti, že nepracovali pro sebe, ale pro duchovní dobro českého lidu a rozšíření království Božího na zemi.

Zakládání osad bez nutných prostředků, samo v sobě, vyžaduje mnoho práce, starostí a obětí. Nejenom že založili pět katolických osad v Chicagu a okolí, totiž sv. Víta, Panny Marie Lurdské, sv. Josefa, Panny Marie Celenské a sv. Joany z Ark v Lisle, Ill., ale též po řadu let spravovali osadu sv. Václava a od roku 1905 spravují osadu sv. Michaela. Mimo to vypomáhali v každé české osadě v Chicagu a v mnohých osadách na venkově. V dnešní době slouží 5 osadám ve státě Wisconsin, 5 ve státě Nebrascce a dále spravují po jedné osadě v jižní a severní Dakotě, Oklahomě a Massachusetts.

Když se zakládá nová osada, lidé jenom pozorují, jak jedna budova za druhou se staví, ale starost o finanční stránku ponechávají více méně někomu jinému. To jest právě ta největší a nejzodpovědnější práce při osadě, která každému zakladateli přidává vrásky na čele a šediny na hlavě. Ta práce vyžaduje starostlivého a obětavého hospodáře, který se musí o vše pečlivě starati, aby nezahynulo to, co byl zasel a nebylo zničeno to, co vypěstoval. K tomu on obětuje nejenom své síly a zdraví, ale často i své vlastní peníze, aby zachovati se mohlo, co se vystavělo a dobrá věc šla ku předu.

Jaké oběti v každém ohledu čeští Benediktini přinesli při zbudování kostelů a škol, kláštera, koleje a tiskárny, i sirotčince, žádný neví, jenom Bůh. Jemu se obětovali, pro Jeho čest

pracovali, a jenom od Něho odplatu očekávají.

Stavění a spravování osad jest více méně hmotná práce, která nejprve musí býti vykonána, aby se pracovatí mohlo pro duchovní dobro osadníků. K tomu jest nutno zaříditi osadní středisko. Nejprve tedy se musí postaviti kostel a škola nežli se může přikročiti k dílu společenskému a duchovnímu. V každé osadě, kterou Benediktini postavili anebo spravovali, zakládali spolky a organizace každého druhu jak pro společenské tak i duchovní dobro osadníků.

V těch prvních dobách byly nemalé těžkosti s vedením osadních financí. Přispívali pravidelně a dle určité míry bylo něčím novým a čeští pionýři si museli teprve zvykat a se vpravovat v úkoly a úlohy, jež ve staré vlasti obstarával stát a různí mecenáši. A právě v této výchově lidu na mecenáše vlastních kulturních potřeb hrály důležitou úlohu osadní spolky. Členstvo těchto spolků zaručovalo pravidelnými příspěvky osadě určitý zdroj příjmů a podpory. Tyto spolkové poměry byly dosti šťastně vyřešeny a četné podpůrné, zábavné a vzdělávací spolky i náboženské byly uvedeny v život a výborně působily jak ve prospěch osady tak i lidu.

Zakládání, udržování a vedení spolků vyžaduje stále velkou práci, a čeští Benediktini nejenom vystihli jejich potřebu, ale také dovedli je udržet a rozšířit. Správné řízení a vedení osadních spolků vždy znamená úspěch pro osadu jak s hmotné tak i s náboženské stránky.

Čeští Benediktini nejenom pečovali o svůj lid ve svých osadách, ale již v roce 1889 se vydali na misionářskou práci do jiných států, kde Češi se usadili. Na svých misionářských cestách

(Pokračování na str. 3)

Sloupek informací

o tom, že US Státní department sice dnes pravdivě vydává výroční zprávu o stavu lidských práv ve 164 státech světa (viz článek paní A. Faltusové: Zprávy ČSNRA z Washingtonu na str. 14. t.l.) přesto však nedávna návštěva senátora Edwarda Kennedyho v Jihoafrické republice (JAR) dokazuje „dvojitý loket“ měření amerických liberálů ve věci rasové a sociální diskriminace.

I ve jménu demokracie a humanity lze lidi ohlupovat.

Všichni skuteční exulanti ze zemí s policejní diktaturou komunistických režimů vědí, že komunisté si nemohou dovolit dát lidem svobodu, protože jinak by přišli ve svobodných volbách ihned o moc. Dlouhou dobu to však stále nějak nevěděli Američané, a proto je dobře, že nynější výroční zprávy US ministerstva zahraničí je o stavu lidských práv ve světě pravidelně informují. Přesto se však zdá, že to ještě nestačí, když slovnitý pan senátor Edward Kennedy vidí rasovou diskriminaci jen v Jižní Africe, kam mu Bottova vláda apartheitu dovolila dokonce přijet a klidně agitovat. Ano, máme v US Kongresu zřejmě dosud lidi, kteří jsou barvoslepi a nevidí - či spíše asi nechtějí vidět, že rudá diskriminace komunistů vůči nerudým je dnes daleko horší, násilnější, nespravedlnější a hrůznější než je jihoafrická diskriminace rasová. Je téměř nemožné, aby vzdělaný senátor

Kennedy tuto dnešní realitu neznal, nebo o ní nevěděl. Jen památkou si vzpomínám, jak přijel mladý Eddy Kennedy po volebním vítězství svého bratra Johna Fitzgeralda ještě před vánočními návštěvami do tehdejšího Belgického Konga, a při svém rychlém cestování se také zastavil na den v tehdejší Elisabethville - dnešním Lubumbashi, hlavním městě Katangy. (Lubumbashi nemá nic společného s poštovním zlodějem a pozdějším premiérem Konga Lubumbou, ale je to jméno řeky, která protéká kdysi kvetoucím průmyslovým a obchodním městem.) - Tehdy se mladý Kennedy zastavil také na naší misi sv. Jana, poobědval s námi, prošel obecnou i střední misijní školou sv. Bonifáce a „nevycházel z údivu“, jak panuje všude čistota a pořádek, jak jsou žáci i školačky ve třídách pozorní, slušní, jak jsou disciplinovaní, jak ti, kteří studovali angličtinu se dobře anglicky vyjadřovali, a úplně jej udivilo, že my učitelé a profesori

jsme nesměli černošského studenta tělesně potrestat ani „výplatou“ pravítkem přes prsty, tím méně dřevěným metrem přes sedací část těla. Na to měla každá škola zvlášť placeného domorodého zřízence - školníka, který čas od času dostal rozkaz několik vyloučených darebáků rákoskou vyplatit. - Když se pak náš tehdejší představený Otec Floribert Cornelis, O.S.B. - (pozdější arcibiskup v Elisabethville a dnes misijní biskup v Brazílii) - mladého Kennedyho ptal, chce-li vidět učňovskou řemeslnickou školu Otců Salesiánů, nemocnici ctihodných sester kongregace „Soeurs de la Charité de Gand“, náš sportovní stadion, plovárnu, biograf, sociální ústředí péče o matky a děti, redakci novin, tělocvičnu, skautské tábořiště a první dokončené budovy nové university, rád jeho nabídku přijal. Když se vrátil na misi, byl jako v Jiříkově vidění a nemohl stále pochopit, co se katolickým misionářům i protestantským pastorům podařilo v Elisabethville a v celém tehdejší Belgickém Kongu za pouhých 75 let vykonat, vybudovat a docílit kulturně i civilizačně. Otec Cornelis, bodrý Flám, který uměl dobře anglicky, pak prosil mladého Kennedyho, aby o tom, co viděl, podrobně informoval svého staršího bratra, který měl v lednu nastoupit na US presidentský úřad. Dobře si ještě vzpomínám, jak mu Otec Floribert poctivě a upřímně vykládal o těžkostech vychovat bílého evropského člověka, tím spíše pak afrického domorodce, který nastoupil do „vlaku civilizace“ na předposlední stanici dějinného vývoje a „skáče“ z doby kamenné - (bez středověku řemesel a katedrál, bez vynálezu kolečka, trakaře a pluhu) - hned do pokrokového 20. století masové výroby, tisku, radia, strojů, automobilů, televize a atomické bomby. Otec Cornelis vyprávěl mladému Kennedymu i o tom, že má Ameriku rád, ale že se obává aby v OSN nesedla Sovětskému svazu „na lep“, když bude usilovat o t.zv. dekolonizaci Afriky a Asie, aby odvedl pozornost veřejného světového mínění od svých vlastních koloniálních problémů a od nedobré situace v zemích střední a východní Evropy, které násilně zabral. Dokonce mu řekl i to, že dobře chápe „protikolonizační“ postoj USA, protože si Spojené státy musely svou svobodu na Anglii také vynutit. Jenomže, v USA bojovali za svobodu už vzdělaní, schopní a vychovaní lidé, kteří si dovedli vládnout -

(ikdyž čas od času domorodce Indiány postříleli) - ale v Africe a pravděpodobně i v mnohých „koloniálních“ zemích Asie, že je ve 20. století situace zcela jiná. A pak najednou mluvil Otec Cornelis autoritativně. Váš otec a Vaše rodina jste irští katolíci. Zbohatli jste snad poctivě, ale zřejmě vychytralostí, když Váš otec věděl, že se v USA zruší prohibice a z Anglie poslal do US přístavů ihned nataté lodi s nákladem whisky. Kolik matek si pak vyplakalo oči jen proto, že živitel rodiny utratil celou svou výplatu v taverně. Žádám Vás proto, jako věřícího katolíka, abyste řekl svému bratru prezidentovi Johnovi, že Afrika není dosud na dekolonizaci zralá, že tu nechceme zůstat věčně, ale že je třeba - ikdyž urychleně - africké kmeny na svobodu připravit a ke svobodě vychovat. Samozřejmě, že „ani kuře nadarmo nehrabe“, a naše Belgie, Francie, Holandsko, Portugalsko a Anglie něco ze svého kolonizačního úsilí mají. Viděl jste však, co jsme zde investovali a vybuodovali. SSSR v obsazených zemích Evropy nikdy nic neinvestoval a doslovně je dnes vykrádá. My nechceme v Kongu zůstat, ale také nechceme, aby to co jsme zde vybuodovali přišlo v niveč, zvláště když předčasná svoboda nepřipravených a nevyspělých národů zastaví jejich vývoj a přivede nutně do Afriky vliv sovětského komunismu. - Mladý pan Kennedy se nakonec nestačil obdivovat „státnické prozíravosti“ našeho pokorného představeného Otece Floriberta, který ovládal čtyři domorodé jazyky a po třiceti letech práce v misiích znal africké domorodce v Katanze lépe než nás. - Chudák, jak se však

zklamal! Mladý Eddy Kennedy mu svatosvatě slíbil, že to všechno svému bratru prezidentovi vyřídí, ale nic z toho nebylo. Bud' byl mluvka, anebo tlak mezinárodních zájmů působil tehdy opačně. Afrika je dnes dekolonizovaná, SSSR však nikoliv. □

V t.zv. koloniální Africe viděl Ted Kennedy pravdivou skutečnost, obdivoval ji a slíbil, že o ní bude informovat svého bratra - zvoleného presidenta; skutek však utekl!

Možná, že kdyby byl býval tehdy mladičký Ted Kennedy poctivě vyřídil bratrovi Jendovi vzkaz prostého belgického misionáře z Afriky, nemusel dnes Castro vládnout Kubě a podporovat marxistickou revoluci v Nicaraguji, v Salvadoru, v Habeši, v Angole, v Mozambiku, v Peru, v Bolívii, ve Venezuele, a před tím v Čile, v Argentině, v Brazílii, v Surinamu a na Grenadě.

Každopádně by bylo třeba, aby všichni US občané státu Massachusettes, kteří pocházejí ze zemí ovládaných dnes komunistickými režimy, napsali panu senátoru Kennedymu, aby podnikl také cestu do jejich rodných zemí a mluvil tam veřejně jak o barevné diskriminaci - (ikdyž změni černou barvu za červenou) - tak - (když je katolík), o náboženské svobodě - (s níž souvisejí všechny ostatní svobody) - a o sebeurčení národů. Pomohl by tím Americe, národům za Železnou oponou i Jižní Africe, která se dnes upřímně snaží svůj nesnadný mnohorasový problém spravedlivě řešit.

Nakonec je snad k tomu všemu třeba dodat ještě aspoň toto: Dnešní generace

(Pokračování na str. 3)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

February 23, 1985 — Vol. X, No. 9.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

**STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.**

**Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors**

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848

SLOUPEK INFORMACÍ (Dokončení)

Američanů považuje demokratické svobody za samozřejmost stejně tak, jako „obchodní konkurenci“ dvou politických stran, jejichž vzájemná kritika je základem americké demokracie. Je jen těžko pochopitelné, že vzdělání američtí politici, kteří mají možnost se informovat u svých četných „ethnických“ voličů na kulturní a politický vývoj jejich rodných zemí, proč nezaujmou při hlasování v US Kongresu objektivní a spravedlivá stanoviska k úsilí mezinárodního komunismu o nadvládu nad světem! Jak při t.zv. úsilí o demokracii Afriky a Asie, tak ve vietnamském konfliktu mohlo být ušetřeno nejen mnoho peněz, ale hlavně mnoho lidských životů, utrpení, slz a kulturních i hospodářských dober. Práte se jak? Zeela jednoduše.

Pochopením místních podmínek. Abych mluvil zeela konkrétně, uvedu velmi jednoduchý příklad. Když jsem přijel jako misionář do některé africké domorodé vesnice s nákladem potravin, léků, školních učebnic a různých potřeb, neměl jsem čas na rozdělování přivezeného zboží. Musil jsem do školy, zaplatit katechisty, vyslechnout „palabres“ - tj. manželské stížnosti, zkoušet znalost katechismu, křtít, zpovídat, oddávat a navštívit, případně zaopatřit nemocné. Jakmile jsem tedy přijel do

domorodé vesnice, přišli mě její obyvatelé přivítat, pozdravil jsem je a vybědnuil, aby si zeela demokraticky vybrali mezi sebou 12 lidí - (jako apoštolů) - jimž ve vesnici důvěřují, aby jim přivezené věci spravedlivě rozdělili. A kupodivu, vždy celá věc proběhla bez menšího problému, protože ti vesničany vybraní lidé byli skutečně spravedliví a ne si nenechali z rozdělovaných věcí sami „za nehty“. Když pak přišlo v OSN volání po „dekolonizaci“ Afriky a Asie ve jménu demokracie a sebeurčení, nebylo to třeba dělat ve jménu politických stran marxistické ideologie, ani ve jménu amerických či západních měřítek - demokrat - sociální pokrokář - republikán - konzervativce (pomož si sám) - ale ve jménu respektu místních tradic. Z lidí, které afričtí a asijské vesničané dobře znali, a k nimž měli důvěru pro jejich spravedlnost, bylo možno v době t.zv. dekolonizace afrických a asijských zemí sestavit demokratickými volbami ty nejrepresentativnější vlády bez jakýchkoliv stranických názvů, ideologií a denominací v zemích Afriky tak Asie, a zvláště ve Vietnamu. A je opravdu smutné a tragické, že tohle vše američtí politici včas nepochopili, když měli zářný příklad v generálu Mac Arthurovi, znalci Japonska, který se tak rozhodně postavil proti vůli US Kongresu, když chtěl zrušit japonské císařství a celou svou osobností podpořil jeho přestavbu v konstituční demok-

ratickou monarchii, která přežila válku i v Anglii. A protože není na světě nic nového pod sluncem, co by tu v sociální a politické sféře už v nějaké formě nebylo, bylo by záhodno, abychom my - exulanti z komunistických zemí, občané západních demokratických států - hlavně v USA a v Kanadě - žádali na svých politických zástupcích, aby měřili jihoafrické rasové diskriminaci a rudé sociálně - politické diskriminaci stejným loktem. Vždyť je dnes velikánský rozdíl mezi jihokorejským „pravcovým“ diktátorem Chun -Doo Hwanem, který při nedávných volbách připustil kandidovat opořici a svému protivníkovi Kim Dae Jungovi dovolil návrat do Seoulu - (ikdyž jej drží v domácím vězení) - protože dobře zná proradnost severokorejských komunistů, a komunistických diktátorů SSSR a jeho satelitů, kteří by nikdy nepřistoupili na návrat na př. takového Ševčenka, Solženicyna či v Československu našeho dr. Ferjenčeka. Povolného, Tigrida, dr. Schwarzenberka či Goldstückera. Prostě je dobře naivním Američanům denně v práci připomínat, co je komunismus, a nevyužijí-li dnešní komunismu znalé Reaganovy administrace, která konečně ví, co mezinárodní komunismus pro USA připravuje, zbytečně zkomplikují budoucnost svým dětem. - Dnešní šedesátníci, kteří doma studovali na klasickém, či reálném gymnasiu latinu, se dozajista

ještě rozpomenou na chvalně známý příklad „vazby akusativu s infinitivem“ z římského senátu, když běželo o nutnost porazit rozpínavé Karthago, pozdější biskupské sídlo sv. Augustina v dnešním Tunisku: „Ceterum autem censeo, Carthaginiam esse delendam.“ - („Jinak mám stále za to, že nám nezbyvá nic jiného nežli Karthago zničit“). S dnešním SSSR je tomu stejně tak; jenomže vojensky to USA propásky v roce 1945, kdy se měly „klíč-o-píď-o“ obrátit proti Stalinovi a za půl roku mohly v SSSR nastolit skutečnou demokracii. Ve své poetivosti a věrnosti danému slovu to neudělaly. Dnes jim nezbyvá, než být vojensky na výši, docílit vojenské převahy nad SSSR ve vesmíru schopností zničit sovětské dálkové střely s nukleární náloží, a tak přimět vládu Kremlu k vážnému vyjednávání o odzbrojení i ruský národ k obrácení a k nové revoluci proti svým utlačovatelům - bývalým revolucionářům. Až tohle pan Ted Kennedy pochopí a rozjede se s filmovou herečkou Jane Fonda, s Rev. Jessie Jacksonem - (i s pohlednou černošskou - komunistickou kandidátkou na US vice-presidentku) - do země s komunistickými režimy, aby bojovali stejně vehementně proti rudé sociální segregaci jako „bojují“ proti jihoafrickému „apartheitu“, pak možná jejich objektivně a upřímnosti uvěříme.

českým lidem, a že Bůh jim hojně odplatí za jejich obětavou a nezištnou práci, kterou vykonali pro církev a národ.

Český lid jest dlužníkem Otečiny Benediktinů, ale nic by je tak netešilo jako kdyby jenom křáčeli v napomenutí sv. Pavla: Prosíme vás a žádáme v Panu Ježíši, jakož jste přijali od nás, kterak máte choditi a libiti se Bohu, tak abyste chodili, abyste více dokonalosti prospivali. (Thes. 4.1.)

zapomněla na víru a řeč otečiny našich. Katolické noviny jsou tím světlem, které vede a udržuje na cestách náboženství a narodnosti.

Kdyby náš český lid jenom poznal, co katolický časopis pro něho znamená, jak pro něj bojuje a proti nepřítelům duše chrání, pak by si ho více vážil a větší oběti přinašel pro jeho zachování. Dokavad si udržíme naše časopisy, dotud si zachováme svoji víru a svou narodnost.

Z výše uvedené práce, kterou českí Benediktini pro nás vykonali, poznáváme, že jejich poslání mezi našim lidem nebylo marné, že práce jejich byla velika a plná obětavosti, že Bůh jim žehnal v díle jejich a přineslo hojného a požehnaného ovoce.

Co budoucnost pro ně chová, ví jenom Bůh, ale my jsme přesvědčení, že dílo, kterému oni dali základ, přinašeti bude požehnaní našemu lidu po mnoho a mnoho let, že i budoucí pokolení okusí učinky jejich blahodárné práce mezi nam

Zpěvák Jan Rubeš zavítá do Clevelandu

V sobotu 16. března se návštěvníkům plesu naskytne vzácná příležitost: seznámí se s předním českým exilním hudebníkem Janem Rubešem, který vystoupí v pásmu českých, slovenských a moravských písní.

Jan Rubeš, v hudebních kruzích na severoamerickém kontinentu dnes už dobře známý operní zpěvák, je též oceňován pro svou dramatickou, televizní a filmovou práci. Hraje v řadě současných filmů, z nichž nejnovější „Witness“ právě probíhá na kinových plátnech v Clevelandu.

Po celých 10 let Jan Rubeš zpíval v radiovém programu „Songs of my people“ na CBC Trans-Canada Radio Network, který sám uváděl.

V současné době účinkuje v televizním programu pro děti na TV Ontario. Nejrozsáhlejší je jeho operní činnost. Se souborem COC zpíval již na více než tisíce představeních. Do jeho další činnosti patří adaptace české „Laterny Magiky“ pro „Young Peoples Theatre“, a vystoupení v „Prologue to the Performing Arts“. Za svůj přínos kanadskému kulturnímu životu obdržel vyznamenání „Canadian Centennial Medal“ a „Queen Elizabeth Jubilee Medal“. V červnu 1983 obdržel na Guelphské univerzitě čestný doktorát.

Nyní se tedy i my v Clevelandu seznámíme s tímto všestranně nadaným umělcem, v Kanadě odměňovaným téměř bez výjimky bouřlivými ovacemi.

Tešíme se na shledanou s Janem Rubešem i s Vami 16. března 1985 ve dvoraně hotelu „Stouffer's on the Square“.

Též s radostí oznamujeme jméno seste debutantky, kterou je Marie Kmet z Lakewood.

DVP

Vojtěch Dederá:

PRÁCE OTCŮ BENEDIKTINŮ NA POLI NÁBOŽENSKÉM

(Pokračování ze str. 1)

navštívili takřka každý stát v naší republice a různé osady v Kanadě. Kamkoliv přišli, všude hlásali slovo Boží a vedli lid k větší zbožnosti a k praktické víře.

Snad největší dílo vykonali na poli náboženském když postavili klášter, seminář a kolej sv. Prokopa v Lisle. Zde se vychovávala naše mládež k lepšímu křesťanskému životu, a připravuje se na vedoucí činitele ve všech podnicích našeho lidu.

Velikou zásluhu si získali postavením a vedením sirotčince sv. Josefa v Lisle, kde se postarali nejenom o tělesné potřeby osiřelých dětí, ale také o jejich pravou křesťanskou výchovu, aby je mohli připravit pro životní boj.

Nemenší zásluhu mají o zřízení domova sv. Benedikta pro starce a staré, kde jest o ně

patričně postarano jak v tělesných tak i duševních potřebách. Zde naleznou pravý domov a pravou obsluhu, které ve světě by nalézati nemohli. Zde žijí bezstarostně, tichy a zbožný život jak jejich staří vyžaduje.

Největší zásluhou díst. Otečiny Benediktinů jest jejich působení na poli katolického tisku. Po této straně vykonali nesmírně důležité dílo pro udržení a rozšíření sv. víry mezi našimi krajany. Vždyť právě katolickým tiskem pomáhali nejvíce našim krajanům v řídicích osazených místech. Časopisy Přítel Dítěte, Katolík, Národ, Hospodářské Listy a Vůdce nahrazovaly jim mnohé služby duchovní správy. Katol. časopisy vzdělavky vedly a budou i na dále vésti náš lid jen k dobremu. Nebýtí těchto listů, většina našeho lidu by dávno

SDRUŽENÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ ORGANIZACE
V CLEVELANDU

VÁS SRDEČNĚ ZVOU

NA

XIV. REPREZENTAČNÍ PLES

pořadány

V SOBOTU 16. BŘEZNA 1985

ve velkém sálu Stouffer's Inn-on-the-Square

Představení debutantek Začátek 6:30 p.m.

Večere 7:30 p.m.

Orchestr Normana Vopata

Vystoupí populární zpěvák Jan RUBES z Toronta

Výtěžek z Plesu případně studentům na stipendia

Vstupné \$22.00 Listky: Bill Sepsí ☎ 884-8287

Studenti 17.00

Zdeněk Pražák ☎ 221-7348

DOBA "BĚHEM ROKU"

7. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Prosíme tě, všemohoucí Bože, — dej nám správné poznání a pohni naši vůli, — abys našel zalíbení v našich slovech i skutcích. — Skrže tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 43, 18-19, 21-22, 24b-25)

Toto praví Hospodin: "Nevzpomínejte na věci minulé, nedbejte na to, co se dávno stalo! Hle, činím nové věci, teď již vzházejí, což to nepoznáváte? Cestu vytvořím na stepi a řeky na pustině.

Lid, který jsem stvořil pro sebe, který bude hlásat mou chválu.

Ty však jsi mě nevolal, Jakube, kvůli mně jsi nepracoval, Izraeli.

Ale unavoval jsi mě svými hříchy, obtěžoval jsi mě svými nepravostmi. A přece já, já jsem to, který vymazávám tvé nevěrnosti, kvůli sobě nevzpomínám na tvé hříchy."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (2 Kor 1, 18-22)

Bratři! Jakože je Bůh věrný; když k vám mluvíme, znamená to zároveň 'ano' i 'ne'. Vždyť přece Boží Syn Ježíš Kristus, kterého jsme u vás hlásali — já totiž, Silván a Timotej — nebyl zároveň 'ano' i 'ne', nýbrž u něho je jenom 'ano'. Proto také skrže něho zní (vaše) 'amen' Bohu k slávě skrže nás.

Sám Bůh dělá nás i vás pevnými, abychom byli vždycky spojeni s Kristem, posvětil nás k svatému úkolu, a tím nám vtiskl svou pečeť a vložil nám do srdce Ducha jako záruku.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 2, 1-12)

Když se Ježíš po několika dnech vrátil do Kafarnaum, proslýchlo se, že je doma. Šlo se tolik lidí, že už ani přede dveřmi nebylo k hnutí. A mluvil jim slovo.

I přišli k němu s ochrnutým; čtyři ho nesli. Když ho pro zástup nemohli k němu přinést, odkryli střechu tam, kde byl Ježíš, prorazili otvor a spustili dolů nosítka, na kterých ochrnutý ležel. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: "Synu, odpouštějí se ti hříchy."

Seděli tam někteří ze zákoníků a v srdcích uvažovali: "Co to ten člověk říká? Rouhá se! Kdo může odpouštět hříchy než sám Bůh?"

Ježíš hned svým duchem poznal, že tak u sebe uvažují, a řekl jim: "Jak to, že tak ve svých srdcích uvažujete? Je snadnější říci ochrnutému: 'Odpouštějí se ti hříchy', nebo říci: 'Vstaň, vezmi své lože a chod'? Abyste však věděli, že Syn člověka má moc odpouštět hříchy na zemi" — řekne ochrnutému: "Pravím ti, vstaň, vezmi své lože a jdi domů!"

On vstal, vzal hned své lože a vyšel před očima všech, takže všichni žasli a chválili Boha: "Něco takového jsme ještě nikdy neviděli."

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘIDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelička každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL

35-10 DJTMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí) Telefon AS 8-8468.

Karel J. Chrobák:

Zaškrtněte si v kalendáři ...

Profesorka ekonomie byla pozvána, aby promluvila na konvenci průmyslníků o ekonomické recesi. Upevnila na čelní stěnu velký list bílého papíru a udělala na něj tužkou černou tečku. Pak se zeptala muže, sedícího v první řadě, co vidí a on bez váhání odpověděl: „Černou tečku!“

Každému z přítomných byla předložena stejná otázka a všichni do jednoho odpověděli, že vidí černou tečku. „Ano, vidíte malou černou tečku,“ uzavřela profesorka, „ale nikdo z vás se nezmínil o velkém listu bílého papíru a v tom spočívá problém naší doby.“

„Učiňme člověka ke svému obrazu...“ a dílo Stvořitelovo bylo korunováno bytostí stvořenou pro věčnost. Ale každý z nás se většinou zabývá černou tečkou pozemského života a snadno zapomíná na život božský - nekonečný, pro který jsme byli stvořeni. Kráčíme mezi mrakodrapy úspěchaného dne a schází nám rozhled poutníka, jemuž se otevře pohled do nedozírných dálek po výstupu na vysokou horu.

Zijeme v době paradoxů. Jsme posedlí touhou po dobytí vesmíru fyzického a na vesmír nepomíjející, vesmír duchovní si sotva vzpomeneme anebo se mu dokonce i vysmíváme. Vždyť sovětské astronauty pry na cestě vesmírem nepotkali žádného „pánbicka“ a my zde zase ani nedovolíme našim dětem se před vyučováním pomodlit a netečně přihlížíme, jak statisíce nevinných životů jsou utráceny na potratových klinikách, podporovaných z našich daní.

V Bibli čteme, jak bylo lidstvo potrestáno potopou a ohněm. Avšak také tam slyšíme o proroku Jonášovi, jenž byl poslán do Ninive s poselstvím, že město (asi největší ve starověku) bude zničeno, jestliže se Ninivští

neobrátní. A tu všichni občané s králem v čele uposlechli výzvy prorokovy, dali se na pokání a město bylo ušetřeno.

Dne 13. května 1917 se zjevila v portugalské Fatimě Panna Maria třem pasáčkům: Hyacintě, Františkovi a Lucii. Přišla s nebeským varováním: Jestliže se lidstvo neobrátní a nedá se na pokání, dopadne na ně trestající ruka Boží a to prostřednictvím Ruska, jehož bludná ideologie ohrozí celý svět! A téhož dne byl v Rusku svržen car a moc uchvátila vláda Kerenského, jež připravila cestu bolševické revoluci.

Fatimská zjevení se opakovala každého třináctého za stále větší účasti věřících i nevěřících až vyvrcholila 13. října téhož roku předpověděným zázrakem se sluncem, jemuž bylo přítomno přes 70.000 lidí a jenž byl viditelný v okolí do 60 km. Tehdy došlo k mnoha obrácením, ale celkově zůstalo lidstvo hluché k varování Matky Boží. Každý jasně vidí, jaké tresty doléhají od onoho památného roku na lidstvo a že trestající metlou v ruce Boží je bolševické Rusko. Po Fatimě přišlo varování v pozdních šedesátých letech ve španělském Garabandalu 1981-1983 v chorvatské vesničce Medjugorje.

Všechna tato nebeská varování podtrhují slova Ježíšova: „Nebudete-li činit pokání, všichni zahynete!“ - Už pouhá myšlenka na pokání zní nám, zhýčkaným moderními vymoženostmi, odpudivě. Snažíme se vyhnout každé bolesti, sebemenšímu odříkání, obzvláště na poli duchovním. Myslím tím, že dovedeme prokletet hodiny při opravě a čištění auta, ale váháme pokleknout v kostele při pozdvihování. Dovedeme trpělivě čekat v řadě na zakoupení vstupenky na kdekjaký zábavný nebo kulturní podnik, nepočítáme míle, abychom se tam dostali a to za každého počasí, ale do kostela se nám zdá tak daleko a raději jdeme později, abychom tam náhodou nemuseli čekat. Skoro

jsme zapomněli, že bychom se tam mohli usebrně pomodlit.

Řekl jsem pomodlit a před očima se nám vybaví babička, jak přebírá zrnka ržence. To musí být přece nudné, to se do naší moderní doby nehodí. Kostely a zvláště zpovědnice se vyprazdňují, ale zatím se plní čekárny psychiatrů, kteří jsou přechasto duševně více rozervaní než ti, kteří u nich hledají pomoci. A tak se stává, že slepý vede slepého, až se skončí u omamných drog, anebo alkoholů.

„Nemám zájem, abych své děti dala pokřtít“ - slyšel jsem z úst mladé maminky, odchované marxismem - „Ostatně ještě nikdy jsem Boha nepotřebovala a je mi bez něho docela dobře.“ Bylo mi jí líto, neboť mi tak živě připomněla Čapkovu chrobáka (píše se s malým ch), jak si před sebou válí hromádku hnoje, ve kterém vidí vrchol svého štěstí (Ze života hmyzu - 3. jednání). Skoro bych řekl, že opustila svou vlast jedině proto, že myslela, že zde ta hromádka bude trochu větší.

Dejme si ruku na srdce a otažme se, zda nejsme na tom skoro stejně, i když to zrovna neřeknem „na plnou hubu“. Kolik času vlastně věnujeme Pánu Bohu denně, za týden, za měsíc, za rok? *Bilance je asi ubohá. Pozemské sýpky jsou plné zrní, ale naše nebeská pokladna, kam zloděj, rez ani mol nemůže, je skoro prázdná.*

Jestliže jste byli tak trpěliví a přečetli jste těch pár nahozených myšlenek, jistě vás již napadlo, kam mířím: Je doba postní, doba pokání a tedy doba, kdy bychom se měli hlouběji zamyslet nad smyslem naší doby, našeho exilu a svého osobního života. Zaškrtněte si proto v kalendáři pátek večer - 22. března, pokud možno celou sobotu 23. března a neděli 24. března do pozdního odpoledne. Sejdeme se jako loňského roku v budově chicagského Veléhradu, kde nás „rozbere“ nám již známý Otec Petr Džterka. Ti loňští jistě přijdou do jednoho, pokud budou moci a přivedou s sebou své známé. Podrobnější program bude uveřejněn později. Zatím si poznamenejte uvedené dny, které se mohou stát rozhodným mezníkem ve vašem duchovním životě, který možná až dosud unikl vaší pozornosti jako ten bílý list papíru, na kterém černá tečka pozemského života upoutala všechnu pozornost. Vždyť jsme nebyli stvořeni k obrazu Božímu, abychom se rozpadli v prach, ale abychom věčně žili v království, jež nám bylo připraveno nebeským Otcem.

CESTOVANÍ JEDNOTLIVĚ NEBO SKUPINOVĚ -
kompletní služby - **MNOHOLETÁ ZKUŠENOST** -
navštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - **POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLACENÍM LETENKY**

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace **VOLEJTE** nebo **PIŠTE:**

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

☎ (312) 524-2244

Zprávy ČSNRA z Washingtonu

Prohlášení
presidenta Reagana
k 40. výročí Jalty

K 40. výročí podepsání Jaltských dohod, vydal prezident Reagan prohlášení, v němž, mimo jiné, říká toto: Výročí jaltské konference a dohod na ní uzavřených - včetně

„Deklarace o svobodné Evropě“ - připomíná jednu historickou kapitolu spolupráce mezi Sovětským svazem a svobodnými zeměmi, v zájmu velkého společného cíle. Dohody, kterých bylo dosaženo, zavazovaly všechny tři vlády k obnově demokratického kontinentu. Zároveň však připomíná důvody, proč tato spolupráce pokračovat neměla: Sovětský svaz nedodržel své sliby - svobodné volby se neko-

naly a Evropa zůstává stále rozdělena na dvě části.

Proč má Jalta takový význam dnes? Nikoliv proto, řekl prezident Reagan, že by Západ chtěl obnovit staré spory o hranice, ale proto, že otázka svobody v Evropě je práce, která nebyla dokončena. Ti, kteří tvrdí, že podstatou dohod byly změněné hranice o nová území a doufají, že skutečné hodnoty, demokracie a nezávislost upadnou časem do zapomnutí, se mýlí. Jedna hranice však, kterou Jalta symbolizuje, a kterou nebude nikdy možno uznat za právo-platnou, je hranice mezi svobodou a útlakem. A neváhám říci, že si přejeme, aby tato hranice byla odstraněna. Nečiníme tak proto, abychom získali pro sebe, anebo pro své západní spojence nějaké vojenské výhody a také žádnému státu neupíráme legitimní právo starat se o svou bezpečnost. Avšak, jestliže jeden stát zvyšuje vlastní bezpečnost tím, že oloupí jiné státy o jejich národní nezávislost a národní tradice, to není legitimní. A z dlouhodobého hlediska, to není ani bezpečné.

I dnes, tolik let po konání konference na Jaltě, jedno musí být jasné: nejlepší cestou, jak učinit celou Evropu bezpečnější, je poskytnout jí více svobody. Cílem našeho závazku před 40 lety byla obnova společenství svobodných evropských národů. A k této práci, k tomuto dílu, se dnes vracíme.

-afa-

APPEAL

1. Forty years have elapsed since Europe was divided into two blocs by the decisions of the „Big Three” Conference at Yalta and, still earlier, at Teheran. Nations in East and Central Europe which for over 1,000 years had contributed to the development of our continent, were surrendered to the alien domination of Soviet communism.

2. The satisfaction of the Soviet Union's demand for a westward extension of its influence was the price that United States and Great Britain were ready to pay in return for the expectation that co-operation would continue between the three wartime allies. Actual payment, however, was to be borne by the 125 million people who had the misfortune to be neighbours of a predatory power.

3. As it turned out, the expectation of the Western allies was a snare and a delusion. The Soviet Union never intended, and does not intend now, to work for a genuinely peaceful co-existence with the democratic world. Its aim remains the spread of communism worldwide, and proof of this has been forty years of military threat and carefully organised disruption the world over. After forty years there is still no real security in Europe, where great armies still face one another in the heart of our continent while, beyond, in Afghanistan and the Horn of Africa, open war is waged to extend Soviet influence.

4. Thus the time has come to recognise that the source of existing tension lies not merely in the Soviet aim of disrupting and weakening the free world generally, but in the continued denial of self-determination and sovereign independence to so many historic European peoples in defiance of a basic right laid down by the United Nations. Since the Soviet view is that the legal and political basis for its governance in East and Central Europe rests on the Yalta decisions it is necessary for the West, and for the United States and Great Britain in particular, to affirm that these decisions did not constitute an international agreement conferring any kind of legality, but merely expressed an agreed policy of the three great powers and their intention to pledge themselves to co-operate together after hostilities ended.

5. Since this pledge was not honoured by the Soviet Union, which instead proceeded to enslave the nations of East and Central Europe and to draw them into a political and military bloc arrayed in hostility to the West, we have the right to expect that the United States and Great Britain will now:

- repudiate the Soviet interpretation of the Yalta Protocol of Proceedings
- reject the division of Europe into two spheres of influence and of the Soviet Union's control and domination of the countries of Central and East Europe
- confirm the right of these Soviet dominated countries to sovereignty and self-determination, and to democratic institutions of their own choice.

Czechoslovakia - Rev. dr. Jan Lang S.J.

Hungary - Michael John Teleki

Poland - Edward Raczynski

Rumania - Ion Ratiu

Kazimierz Sabbat

DOPORUČTE

Hlas národa

SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

Pomozte nám
rozšířit
Klub jeho čtenářů!

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

dukud zasoba
postači

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

THE WHITE HOUSE Office of the Press Secretary STATEMENT BY THE PRESIDENT

Forty years ago this week, the leaders of the United States, Great Britain and the Soviet Union met at Yalta, to confer on the approaching end of World War II and on the outlines of the postwar world. The agreements they reached, including the Declaration on Liberated Europe, committed all three governments to the reconstruction of a democratic continent.

Since that time Yalta has had a double meaning. It recalls an episode of cooperation between the Soviet Union and free nations, in a great common cause. But it also recalls the reasons that this cooperation could not continue - the Soviet promises that were not kept, the elections that were not held, the two halves of Europe that have remained apart.

Why is Yalta important today? Not because we in the West want to re-open old disputes over boundaries. Far from it. The reason Yalta remains important is that the freedom of Europe is unfinished business. Those who claim the issue is boundaries or territory are hoping that the real issues, democracy and independence, will somehow go away. They will not.

There is one boundary which Yalta symbolizes that can never be made legitimate, and that is the dividing line between freedom and repression. I do not hesitate to say that we wish to undo this boundary. In so doing, we seek no military advantage for ourselves or for the Western alliance. We do not deny any nation's legitimate interest in security. But protecting the security of one nation by robbing another of its national independence, and national traditions, is not legitimate. In the long run, it is not even secure.

Long after Yalta, this much remains clear: the most significant way of making all Europe more secure is to make it more free. Our forty-year pledge is to the goal of a restored community of free European nations. To this work we recommit ourselves today.

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA
30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

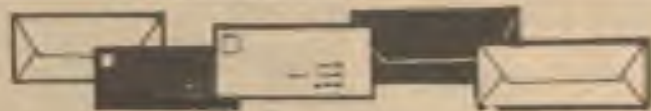
Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.
☎ (312) 652-3555

Vaši hostitelé:
Máňa Vlková
&
Mike KAZIL,

DOPISY našich čtenářů

Berwyn - II.

Vážena redakce Hlasu národa, na vaši výzvu - jako každý rok - jsem napsal u příležitosti minulých vánoce všem našim nejd. Otcům biskupům v Československu, a také jednomu knězi, kterého dobře znám a který si prošel pod vládou komunistické policejní diktatury svou osbní trpkou Křížovou cestu. Dnes ho nechávají prozatím jakž-takž na pokoji. Aby si čtenáři H.N. na takové neznámé mučedníky a věrné vyznavače Kristova evangelia u nás vzpomněli, posílám vám k uveřejnění několik myšlenek z jeho dopisu, který jsem dostal hned po Novém roce a byl napsán v jedné moravské vesnici už 28. prosince 1984. Posud' te sami, co je vhodné k uveřejnění, a co ne. Předem vám děkuji a s Mariinou vás všechny v redakci H.N. a v chicagském Velehradě srdečně pozdravuji.

Váš

Stanislav Jančík

*

Milý Stanislave,

dnes přinesla mi listonoška tvoje překrásné vánoční přání a je provázející vzácné dary. Za

všechno Pán Bůh zaplat' tisíckrát. Vánoce jsou svátky darování. Vždyť tak Bůh miloval svět, že dal lidem Svěho jednorozrozeného Syna. A tak mnozí napodobují štědrost Boží a také jiné štědře obdarovávají. Moc děkuji také za obdivuhodný obrázek svatého Otce Jana Pavla II., a za ten skvělý obrázek vanočních Hradčan i Pána našeho Ježíše Krista - Krále. Také připojuješ pěknou gratulaci k roku svatého Metoděje. Jedenáct století od smrti prvního arcibiskupa Slovanů se sídlem na Velehradě, má v naší době dvojnásobný význam. Soluňští bratři jsou nejen věrozvěsty Slovanů a zakladateli jejich vzdělanosti, ale jsou také se sv. Benediktem od r. 1980 prohlášeni za ochránce celé Evropy. Jedenáct století historie ověřilo a potvrdilo jejich celocírkevní přínos. V devátém století otevřeli nové údobí Církve putující dějinami svým pokrokovým úsilím, v němž slovanskou řeč pozvedli k důstojnosti řeči literární, a navíc ji povýšili na jazyk bohoslužebný. Co ale za to sv. Metoděj zakusil protiventství od svých protiv-

niků! To byla skutečná křížová cesta! Jenže utrpení tohoto času nejsou ničím proti slávě, která se na něm zjevila. Proto budeme u nás prožívat celý tento rok uvědoměle. Vrcholná připomínka sv. Metoděje má být konána na posvátném Velehradě 10. dubna 1985 poutí biskupů, ordinářů a kněží. V ten den v 8 hod. ráno bude v basilice blaholská mše sv., a v 9:30 hod. dopol. koncelebrovaná mše sv. V neděli 7. července bude pout' všeho Božího lidu, tento dvojitý pohyb má vést k vyvrcholení 8. prosince 1985, kdy naše farnosti budou jednotlivě zasvěceny Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, královny apoštolů, s jejímiž obrazy Soluňští bratři vstupovali na naši půdu přinášejíce radostnou zvěst našim dávným předkům a tím i nám.

Jsem Ti, milý Stanislave, nesmírně vděčný za Tvůj dopis i za dobrodiní, kterým mě, nepatrného venkovského kněžíčka, řadíš mezi vysoké církevní hodnostáře, jimž též píšeš a snažíš se je posílit i darem. Potřebuji to. Račíš nám Ten, jenž je věčný život všech, kdo žijí v Jeho Pravdě, dívají hojně své milostí, abychom vždycky poznali Jeho přesvatou vůli a dokonale ji plnili. - Sursum corda - vzhůru srdce! Prodávované utrpení v nescobodě jsme se naučili brát za prostředek k očistě a k návratu našeho národa k Bohu a do Kristovy církve.

Pozdravuje Tebe i všechny Tvé drahé v Kristu Pánu oddaný a vděčný.

J.V.

stále Kristův kněz a také tesař, střechař a zedník.

Chicago - III.

Z Českého domova důchodců
5061 N. Pulaski Road, Chicago,
IL 60630

Milý Otče Víte, vážená redakce, ani netušíte jakou radost jste způsobil mně osobně krásnou

úpravou a doplněním mého dopisu o úmrtí známé herečky a zpěvačky paní Slávky Krejčí, a jak pozorně to četli všichni v našem Domově, protože jim to připomnělo spoustu vzpomínek z mládí a každý pak našel či našla vždy něco, o čem jsme už dávno nemluvili, a tak jsme měli po několik dní stále o čem mluvit. Také Vaše pobídka, abych častěji pro starší čtenáře do rubriky „Dopisy“ něco napsal mě potěšila a „dala křídla“. Používám tedy Vaši výzvy, děkuji za ni, a ke krátké zprávě o naší oslavě „Valentine's Day“ hned přidám první část vzpomínání na své začátky v Americe, jak jsem už o nich jednou psal v Hospodáři. Tu a tam je ještě doplním a snad budou některé starší čtenáře velmi zajímavého Hlasu národa také zajímat. Tak v první řadě toto: Včera ve čtvrtek 14. února na svátek sv. Valentina nám vedení Č.D. uspořádalo svatovalentinskou překvapenku. Na jídelním lístku byla smažená kuřata z restauračního podniku „Kentucky Chicken“ se vším příslušenstvím. K tomu jako „desert“ jsme měli českou hudbu a zpěv, takže jsme se posilili tělesně i duševně. Obojí nám přišlo velmi vhod a šlo nám to k duhu. A aby nám to všechno nešlo jen na váhu, o to se postaraly naše stále mladé „primabaleríny“, které nás vzaly k tanci a mermocí chtěly, abychom jim roztočili „faldy“. Já jsem pak jménem všech poděkoval ředitelství Č.D. zato, že nám tu svatovalentinskou překvapenku připravili k naší spokojenosti a při dobré náladě.

Pozdrav všem čtenářům
vděčný Jan Vobliza

Jan Vobliza:

Mé paměti

Osmdesátka mě táhne,
mám již život za sebou.
Svědomy mám ale čisté,
které jest mou ozdobou.

*Celý život těžka práce,
utrpení veliké.
Hledět konat jenom dobro,
podezřívání všeliké.*

*Drive ještě nežli půjdu
na pout' posled dalekou,
rozhlučím se s vámi všemi
psanou život kronikou.*

★

Bylo to v šest hodin za krásného zářivého jitra r. 1909, kdy stanul jsem na vršku blíže u cesty. Pod vrcholem v kotlině mezi jinými vrchy ležela moje rodná vesnička, již vévodila věž kostela sv. Vavřince. Jenom pár kroků od cesty spala věčný sen moje drahá maminka. „Maminko, věř, že těžko jest mi loučit se s tebou a se svými drahými a mojí milou vesničkou. Avšak musím, neb nelitostným osudem bylo tak určeno.“ Maminka nám zemřela, a na místo lásky přišlo utrpení. Bylo mi třináct roků, chodil jsem do měšťanky v blízkém městě a moje sestra byla na studiích v Plzni. Byla starší o dva roky. Oba jsme dokončili školu, já do čtrnácti a sestra do šestnácti roků. - A teď do tuhé práce já, ne sestra, ta měla dohled na domácnost. Postupem času jak jsem dorůstal, byl propuštěn čeledín, nastoupil jsem na jeho místo s jeho povinnostmi, ale s mnohem menšími právy. On pracoval za peníze a já jako syn jsem měl tu „výhodu“, že jsem byl placen „nebernými“ a to dosti často bez jakékoli viny.

Na radu mého strýce, poručníka, abych ujel do Ameriky, že on a moje sestra zatím již provdaná, mně půjčejí peníze na cestu - tak jsem šel do světa. A já stanul u kříže, jak shora uvedeno. Ještě jeden pohled dolů do milé vesničky, zamhouřil jsem oči a dal se na pochod do neznáma. Jak se asi utváří další můj život? Nevím. Řemeslo nemám, svět neznám, tak Jenku, hlavu vzhůru a kupředu, zpátky ni krok.

Jelikož kromě strýce a jeho rodiny, mé sestry, švagra a souseda, u něhož jsem spal, nikdo nevěděl o mém odchodu, nechtěl jsem nikoho na cestě potkat. Na našem nádraží to nešlo, mnoho dělníků, kteří mne znali, jelo do Plzně, tak jsem šel pěšky asi pět hodin, až do čtvrté stanice od nás. U Blovic mě předjel vlak s dělníky od nás, já se skrčil za živý plot, aby mě neviděli. V Nezvěsticích jsem si koupil lístek do Plzně. Tam již jsem byl jistý. Vlak jiný přijíždí, jdu k němu a tu slyším za sebou: - „Jenku!“ Neohlédnu

IMP. MLÝNKY NA MÁK

celokovové, nová zásoba zde bude koncem března neč dubna.
\$27.50, poštou \$30.90.

České a slovenské velikonoční blahopřání ve velkém výběru.
Potřebujete-li pěkný darek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská keramika (novinky), moravská, slovenská, Křišťálové sklo z různých zemí, Bylinné čaje z Československa. Bohatý výběr pentli ke krojům, Šátky na hlavu, Paneky v krojích, Rekordy ve velkém výběru a kazety, jakož i 8-Track. Pro zábavu hrací karty: Mariásky, taroky, vykladačí karty. Právě došla nová zásoba sušených hříbků, světlé výborné chuti: 1 lb \$26.50, poštou \$29.35 - 1/2 lb \$13.50, poš. \$16.15 - 1/4 lb. \$6.75, poš. \$8.60.

Kráječce knedlíku z Československa, \$9.50, poštou \$11.50.

Mnoho jiných kuchyňských potřeb a mnohé jiné věci, vše nemožno jmenovat. Seznam na požádání.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Nová vydání: Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, 793 stran, \$6.50, poštou \$7.75.

Alfons Mucha - soubor 15 barevných reprodukcí, 18 1/2 krát 8 1/4 inče, \$8.50, poštou \$9.50.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

Tuzex

Zásilky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie,
Unicopu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

se, skočím do prvního vozu a proběhnu až do zadního. Vlak se rozjíždí, vyhlédnu z okna a v tom vedle se strany: „Tu je.“ Byla to děvčata od nás, která jela prvním vlakem, zastavila se v Nezvěstících pro něco u známých a jela dále do Plzně. „Kam jedeš Jenku? - Doma tě všude hledají.“ Odpovím: „Neřeknu, vy byste to na mne řekly.“ Na jejich ujistění, že neřeknou, že to bude jenom u nich, jsem řekl, že jedu do Hradce Králové, že tam mám již slíbenou práci. Přijeli jsme do Plzně a ony mě vyzvaly, abych s nimi šel do města, že vlak jede až za dvě hodiny a že mi řeknou až bude čas. Šel jsem tedy. Ale pod mostem za nádražím v návalu lidí jsem odskočil za sloup. Ony mne volaly a jedna řekla: „Pospěš, on je asi ve předu.“ Já se pak vrátil na nádraží a sedl jsem si stranou. Pak jsem koupil lístek do Prahy, Královské Vinohrady, a sedl jsem do vlaku. Hledím z okna na nástupiště, a tu vidím, jak četnický závodčí jde od předu vlaku a u každého vozu stoupne na stupátko a nahlíží dovnitř od předu do zadu vozu. Trhlo to se mnou, že asi hledá mne, já byl ve voze dosud sám. Co teď? - Skrčil jsem se a rozběhl jsem se na zad' vozu u schodů byla pře-pážka za tu jsem se skrčil, za chvíli přišel a nahlížel do vozu. Já viděl na tři pídě ode mne pül jeho helmy. Helma zmizela a já si oddychl. Pak se vlak hnul a já po příjezdu do Prahy jsem se ubytoval v Tábořské ulici u nadstrážmistra Nováka, kde jsem byl schován od soboty do středy.

Na nádraží jsem se sešel s jinými vystěhovalci a jeli jsme do Rotterdamu v Holandsku. Po dvou dnech jsme nasedli na loď Amsterdam. Asi po hodině plavby jsem si řekl: Vysvobozen!

Po devíti dnech plavby jsem přijel do Chicaga. - Hned jsem byl ubytován u známých s vyjednaným platem čtyři a půl dolaru týdně. Na druhý den ve čtvrtek jsem již šel do dřevařského závodu do práce. Ještě dnes mně naskakuje husí kůže, jaká to byla rasovina. Vydržel jsem tam pět neděl. Zakusil jsem i zimy, neb tam byla jen střecha, a zima byla tím větší, že tam byl průvan. Když jsem byl vysílen a nové šaty jsem měl rozdrané, tak jsem toho nechal. Našel jsem si práci v nábytkovém obchodě za stejný plat, za šedesát hodin týdně devět dolarů. Připravoval jsem nábytek a čistil kamna k odvážení zákazníkům. Těž jsem rozvážel. Tehdy byla kamna z litiny hrozně těžká. Tam jsem přišel k úrazu, což mělo zlé následky pro můj další

život. Spadl jsem do výtahové šachty, trestuhodnou nedbalostí majitele obchodu a též nedbalostí jiného dělníka. Jak se to stalo nebudu psát, bylo by moc psaní. Probudil jsem se v nemocnici, právě na americké posvícení. Byl jsem jistý čas uvázan na posteli, protože jsem měl záchvaty a utíkal z postele ven, jak mi pak sdělili. Asi po pěti nedělích mě pustili a zaměstnavatel vzkázal, abych přišel do práce, že mi dá lehkou práci. - Po 14 dnech mi řekl, že po vánocích nemá práci, až bude potřebovat, že mě opět zavolá. Ale on se mne chtěl zbavit, protože věděl, že nemám nikoho, kdo by mi poradil, kdybych jej chtěl soudně stíhat.

Přel jsem se tu a tam, ale všude mně říkali, že jsem měl dát pozor. Dnes dávno vím, že kdybych jsem měl zlé následky vysoudil bych býval velkou sumu. Měl jsem nároky na soud sedm let. Když jsem se to dověděl, přišel jsem k právníku a tem mi řekl: Jistá výhra bez dlouhého tahání. Pak počítal jak jest to všechno, pak řekl, že jsem propadl na neděle. Já již asi za šest měsíců po úrazu jsem šel k právníku na radu, on řekl, abych k němu přišel za týden a pak mně to rozmlouval, že z toho nic nebude, že jsem měl dát pozor. Dal se asi podplatit, a co já nezkušený jsem měl dělat?

Pak jsem šel do krejčovské dílny. Bylo málo práce, a já učeďník žehnil švy málo hodin týdně, vydělal jsem týdně dva a půl, nebo tři dolary a za byt a stravu jsem platil pět dolarů. Změnil jsem asi šest dílen v roce, až jsem vydělal za padesát hodin jedenáct dol., to jsem se již naučil lépe „krotit“ švy.

Pak přišla první krejčovská stávka, nedělal jsem 11 neděl, zadlužil se za byt a v ten čas na mne přišly záchvaty a mě všude hned pustili z práce jak zjistili, že mám záchvaty. Těmi jsem trpěl šest let, pak se dostavilo hrozné bolení hlavy, které mě drželo přes patnáct let. Proto jsem odjel na farmu do státu Michigan, abych mohl zaplatit dluhy a kvůli zdraví, a to mně částečně pomohlo.

Abych nezapomněl: Ve středu 23. září 1909 jsem přijel a ubytoval se hned vedle Hlasatele na 18. ul. Hned příští pátek jsem se podíval do Sokola

a na to v úterý jsem cvičil. Postupem času, když jsem se vrátil z farmy, jsem ještě zastával různé funkce, k čemuž se ještě vrátím. Tedy vzhůru do práce v Michigan!

Přijel jsem tam v únoru r. 1911. „Haskoval jsem kornu“ s mým přítelem, který tam již dříve byděl a tam mne pozval. Pomáhali jsme zabíjet dobytek na farmě, kde řezník z města měl malé jatky, domu jsme si za to nosili kusy hovézího, telecího a skopového, též vepřového. Mnoho se vyházelo z vnitřností, a prasata se tím živila. Játra, drůtky, o jiném nemluví. Kdyby to bylo dnes stálo by to hodně peněz. Na jaře jsme obdělávali cukrovou řepu pro tamnější cukrovar. To bylo mil, které jsme museli na kolenou prolézt při protrhávání řepy, která musela být od sebe 6 coulů. Také jsme měli na kolenou boláky, proto jsme si přivazovali kusy koňských podušek co měli pod chomouty, ovšem starých. Tam při sázení zelí slyším za sebou v trávě crr-crr. Volám farmářské chlapce, co to jest? Oni běží a říkají ovšem anglicky Rattle snake, to jsem viděl prvního chřestýše. - Jak přiběhli, had se doplazil k velkému kamenu, stočil se, ale pul těla zvedl a hlavou se vymrštil proti chlapcům, kteří v uctivé vzdálenosti jej dráždili kolíky od zelí. Jeden z nich se přiblížil za kámen a odtud jej udeřil do hlavy. - Pak jak ležel, šlápl mu na hlavu a nehtem mu vzal chřestítka z ocasu. Bylo tam čtrnáct složení dle toho byl čtrnáct roku stár.

Přijeli za námi ještě kamarádi z Chicaga a pracovali jsme společně. Ve vaření a úklidu a

nakupování jsme se střídali. Já po práci chodil na farmu dojit krávy, za to jsem dostal mléko domů a často i vejce. Také jsem tam mnohdy večeřel. To byly hody! Když mě prvně vyzvali, abych šel jíst, tak jsem řekl, děkuji; čekal jsem, že mně řeknou ještě jednou jako u nás, a oni již neřekli. Podruhé když mne pozvali, tak nežli dořekli, už jsem seděl za stolem. Tam nebyli široko kolem žádní Češi. Když jsem šel domů z farmy, šel jsem okolo vody, kde při západu slunce jsem viděl můj odlesk. Hledím naň a říkám: Ty hloupý Honzo, to bylo dobrot na stole, teď trp a po druhé bud' chytřejší.

V přestávkách práce vždy asi deset dní jsme se toulali po okolí. Jednou jsme přišli na farmu Němce Browna, s kterým jsme se znali, ale on nebyl doma. Bylo to v neděli v červenci. Chci se napít vody u studny, vezmu plecháček a tu vidím pod stromem velký sud. Přítel, který to vše znal řekl: To je apple cider. Můžu se napít? Ano, ale ne moc, opil by ses, je starý. Napil jsem se a říkám, vždyť je jako voda a neslazený. Nu, byla žízeň, tak jsme vypili každý dva koflíky a šli jsme. Za chvíli jsme cítili těžké nohy, horko a mdlo, tak si odpočineme. Já řekl ne zde, mohli bychom usnout, dostali bychom úžeh, musíme se dostat tamhle na hřbitov, jsou tam smrčky, bude stín. Sotva jsme tam dolezli, museli jsme podporovat jeden druhého. Byly tři hodiny odpoledne. Probudil nás rachot vozu a žár slunce v pondělí v deset hodin ráno.

Při práci na řepě též jsme sbírali okurky a tak ubíhal čas a

přišel měsíc říjen, nevlídné zimní počasí, déšť se sněhem, slunce nebylo vidět a my museli na poli z bláta vytahovat řepu a lupení s velkými noži osekávat. Neměli jsme teplé obleky, a boty byly promočené, v rukou jsme nemohli dobře držet nože, protože byly mokré a omrzlé, že jsme si snadno mohli useknout prsty - tak jsme toho nechali, neb šlo o zdraví.

Šli jsme raději do cukrovaru nakládat uhlí do vozíků, které byly pak taženy lanem ke kotlům. Po kampani v cukrovaru jsem odjel do Severní Dakoty. Tam jsem pracoval u farmáře Čecha s mülama. Měli mě tam rádi, ale farmář se často opíjel a svoji náladu dal také cítit mně, tak jsem odešel a dělal jsem na dráze.

Když přišel čas mláčené obilí, tak jsem šel k mlátičce a jezdil od farmy k farmě. Po několika dnech mně majitel mlátičky řekl, že mně chce k ruce, že jsem šikovný, a tak jsem se naučil řídit mlátičku, a mnohokrát jsem ji řídil sám, když musel odejít. To jsem měl rád. Po mláčené si mě vzal jiný farmář, který si mne oblíbil i jeho rodina. Jednou mně bylo nadhozeno, že mají jakési plány. Měli jednu dceru a to byly asi ty plány. Vypravoval jsem jim o svém životě. Jednou na poli dostal jsem záchvat, právě když jsem už myslel, že ho nedostanu. Koně se vyděsili a utekli: na štěstí to viděl a zadržel je jiný farmář nežli zběhli do plotu s ostnatými dráty. - Na radu těchto dobrých lidí, abych jel zpět do Chicaga, léčil se tam a pak přijel zpět, s pláčem jsem se rozloučil a odjel do Chicaga.

(Pokračování příště)

VROUCÍ VZPOMÍNKA

—1975—
18.ÚNORA
—1985—

František FRONĚK ml.

V plné síle mládí podlehl smrtelným zraněním díky násilníka, narozeného též v naší, už však nesvobodné vlasti.

Pokud nám Bůh dopřeje života, budou se naše vzpomínky, drahý Fanoši, stále vracet k Tobě a naše modlitby se vroucně obračejí k Bohu s prosbou o jeho milosrdenství, věčný mír Tobě a vnitřní sílu nám, abychom nezmalomyslněli a oddané přijali lidsky nepochopitelné Boží cesty.

V sobotu 23. února 1985 v 6:15 hod. večer budou naše české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské obětovány za spásu jeho duše. - Děkujeme všem, kdo si na našeho Fanoše vzpomenu s námi upřímnou modlitbou.

EVA a FRANK FRONĚKOVÍ z Berwynu, milující a osiřelí rodiče.

Fanoši drahý, vždyť vš to sám, ze zvláště nyní chybíš nám; u Boha nyní vypros nám sílu, bychom unesli samoty naší tíhu.

Datum pro nás tragického 18. února z r. 1975 připadl letos na pondělí, kdy jsme si už po desáté připomněli, že nám odešel náhle na věčnost náš milovaný jediný syn

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Washington. — Vládní ekonomové nás ujistí, že US ekonomie je na dobré cestě, a že pro blízkou budoucnost se nepředvídá žádné zpomalení hospodářského rozvoje; celkové vyhlídky do budoucna jsou prý příznivé. Tuto tendenci dosvědčuje celá řada ekonomických ukazatelů. V prosinci 1984 skutečný příjem Američanu stoupl o 0,3 procenta, čímž se zvýšila jejich kupní schopnost; skutečný příjem přitom bere ohled na inflační stoupaní cen. V listopadu 1984 stoupl v USA prodej průmyslových výrobků o 1,1 procenta, což bylo nejvíce v posledních šesti měsících. Inventáře se znovu doplňují což je příznivý úkaz. Společnosti totiž obvykle snižují své inventáře, očekávají-li zpomalení ekonomického života. V prosinci 1984 průmyslová výroba stoupla o 0,6 procenta. V první polovině ledna 1985 počet prodaných nových aut stoupl ve srovnání se stejným obdobím 1984 o 16 procent. V prosinci 1984 se také zvýšil stavební ruch; bylo začato se stavbou obytných domů o 21 procent více než v listopadu téhož roku. Bude-li tato tendence trvat dále, v roce 1985 se začne se stavbou 1,6 milionu nových domů. Přitom se čeká, že tato tendence ještě stoupne v případě snížení úrokové míry. Znalci předpovídají, že úroková míra může v příštích týdnech klesnout až na 10 procent. Velké banky právě snížily svou úrokovou míru ve prospěch větších akciových společností z 10 a třetí čtvrti na 10 a půl procenta. Vzestupnou tendenci americké ekonomie dávají tušit také hlubší skutečnosti: Byla zvládnuta inflace a čeká se, že v tomto roce se ceny potravin, oděvů a jiných základních druhů spot-

řebního zboží mnoho nezmění. Jsou otvírána stále nová pracovní místa; v prosinci 1984 bylo ve Spojených státech celkem 106,3 milionu pracujících civilistů, což bylo o 341,000 více než v listopadu a o 3,2 milionu více než před rokem. Nezaměstnanost klesla vloni z 8,2 na 7,2 procenta. Na rok 1985 se čeká, že ekonomická aktivita vzroste o 3,4 procenta. Všechny tyto ekonomické vyhlídky souhlasně naznačují, že letos pravděpodobně nedojde k žádné hospodářské recesi. Výbušnou situaci v US ekonomii však způsobuje obrovský schodek federálního rozpočtu; nepodnikne-li vláda potřebné kroky k jeho snížení, úroková míra začne opět stoupat, což by přivedlo snížení výroby a útlum celého ekonomického života. Jiným nepříznivým jevem pro národní hospodářství je příliš vysoký schodek zahraničního obchodu, který v r. 1984 dosáhl rekordní výše 123,3 bilionu dolarů. Americké produkty se musí stát více schopnými soutěže na cizích trzích. Účinky tohoto schodku se částečně neutralizují tím, že cizí země, zejména velcí arabští producenti ropy investují hojně ve Spojených státech. Mezinárodní hodnota dolaru je však příliš vysoká, a to způsobuje, že americké výrobky jsou v cizině příliš drahé a není o ně proto zájem. Jinou nemalou výhodou pro US ekonomii je stále klesání cen ropy. V posledních týdnech skutečná cena sudu zemního oleje klesla až o 3 dolary, takže se v USA na některých místech galon gazolinu prodává nyní pouze za jeden dolar. To je nejnižší cena od roku 1979. Odborníci očekávají, že až skončí zima a počasí se oteplí, poptávka po

LETEM

SVĚTEM

zemním oleji se ještě sníží a země OPEC budou nuceny slevit z ceny svého oleje několik dolarů; má se zato, že cena barelu ropy by se mohla ustálit na dvaceti pěti dolarech. Těžba oleje stále převyšuje poptávku; v důsledku toho některé země OPEC, postižené velkým obchodním schodkem, jsou nuceny nezachovávat kvotu své dovolené produkce a těži více, než jim je kartelem dovoleno, aby se vyvarovaly zhroutení své ekonomie. Je velmi nepravděpodobné, že by se v tomto roce poptávka po oleji náhle znatelně zvýšila, a jen větší poptávka po ropě by znovu zvýšila její cenu. Ze svrchu uvedených důvodů vládní ekonomové i jiní specialisté v národohospodářství vidí ekonomický rozvoj Spojených států v tomto roce v přízvivých barvách.

Washington. — Ve Spojených státech se stává mužská i ženská sterilisace stále více oblíbeným prostředkem pro zabránění početí. Ještě v roce 1965 asi 73 procent US manželských dvojic - (ve věkové hranici od 15 do 45 let) - bylo schopno mít děti, v roce 1982 však tento počet klesl na 53 procent, protože 20 % z nich se dalo sterilisovat. V téže době ve stejné věkové hranici počet chirurgicky sterilisovaných manželských dvojic stoupl ze 16 na 39 procent; zbývajících 8 procent manželských dvojic od 15 do 45 let bylo sterilních z jiného důvodu než z chirurgického zákroku. Tak se sterilisace ve Spojených státech stala nejvíce oblíbeným antikoncepčním prostředkem; po ní přicházejí na řadu pilulky. Kromě toho je ve Spojených státech každoročně usmrceno potratem na 1,5 milionu

nenarozených dětí. Katolická církev se nikdy nesmíří s těmito prostředky omezování porodů a bílá rasa na to doplatí, protože černoši, asiáté a latínští občané se budou množit dále. Pro ně jsou děti bohatstvím a tak je chtějí. Budou-li však bílí kulturní lidé dávat přednost psům a kočkám před dětmi, mohou si lehce vypočítat, kdy je ti druzí budou schopni utlouci čepicemi jako to udělali naši barbarští předkové se starým Římem.

New York. — Podle zprávy „American Cancer Society“ ve Spojených státech v poslední době každoročně stoupá počet úmrtí žen na rakovinu plic, protože stále více žen kouří. První místo v kategorii úmrtí žen na rakovinu dosud držela rakovina prsu; podle předběžných odhadů však letos toto první místo poprvé obsadí rakovina plic. Čeká se, že letos 38,600 žen zemře na rakovinu plic a 38,400 na rakovinu prsu. Asi 144,000 Američanů - 98,000 mužů a 46,000 žen - letos onemocní na rakovinu plic a 125,000 Američanů na tuto nemoc zemře. Na rakovinu tlustého střeva zemře 29,000 mužů a 30,900 žen, a bude zjištěno 138,000 nových případů této nemoci. Na rakovinu prostaty zemře 25,500 mužů a 86,000 nových případů této choroby bude zjištěno. U mužů v kategorii úmrtí na rakovinu zastupují první tři místa rakovina plic, tlustého střeva a prostaty. Onemocnění na tyto druhy rakoviny je v přímé souvislosti se životou člověka. Podle mínění lékařů asi 83 % onemocnění rakovinou plic je způsobeno kouřením; kouření rovněž způsobuje rakovinu úst, hrtanu, hltanu a močového

měchýře. Rakovina tlustého střeva je spojena s požíváním jednak přílišného množství tuků, jednak s požíváním nízkocelulósniých potravin, kde chybějí ovoce, zelenina a černá mouka. Rakovina prostaty a prsu se dosud nezdá být spojena v přímé souvislosti s hazardním pohlavním životem.

Chicago. — Na chicagských ulicích žije na 10,000 mladých lidí pod 21 let věku - (z nich čtyřem tisícům je od osmi do osmnácti let) - kteří nemají žádný domov. Jsou to vesměs děti z rozháraných rodin, chlapečci i děvčata; někteří utekli sami, jiní byli svými rodiči vyhnáni. Někteří pocházejí ze zámožných rodin na chicagských předměstích a utekli proto, že doma jsou „nepochopeni“, byli zbiti, anebo jich bylo sexuálně zneužíváno. Tito mladíci se většinou zdržují v „Kid Row“, táhnoucí se od konečné stanice autobusů „Greyhound“ ve středu města až k severnímu okraji Chicaga. Mnozí z nich se žijí prostitucí v prostitučních domech v Uptown a v Lakeview, jiní se zase zaprodávají pederastům. Mnozí přenocují v železničních a jiných skladištích, na konečných stanicích autobusů, nebo v opuštěných domech a v autech. Na rozdíl od dospělých pouličních tuláků tyto mladí lidé zůstávají téměř neviditelní, protože se obávají zatčení kvůli prostituci či užívání omamných drog, jakož i nuceného návratu domů. Rodiče mnohých těchto mladíků jsou nenapravitelnými alkoholiky. Sociální pracovníci proti nim mnoho nezmohou; tyto mladí lidé totiž jim dovedou obrátit hlat, aby nebyli poslání domů či do kárných ústavů. Organizace „Chicago Coalition for Homeless“ požádala starostu města Harolda Washingtona, aby byla jmenována komise, která by tento problém studovala. Jiným problémem Chicaga jsou pouliční gangy mladistvých, jejichž aktivita se opět zvyšuje. Mladí gangsteři se rekrutují zejména ve veřejných školách; ukazují své mužství zejména tím, že zabíjejí některého člena nepřátelského gangu nebo i jiného člověka, nebo že se zúčastní vyloupení bytů či obchodů. Někdy vzniknou mezi nepřátelskými gangy opravdové bitvy, při kterých se užívá střelných zbraní. Policie se marně pokouší přivést nepřátelské gangy k tomu, aby si vyrovnaly své spory

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

11. února 85: Jamaica - 14 dní OCHO RIOS

6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.

25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.

26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu.

Rádi vám poskytneme další informace.

Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel v Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

nikoliv střelbou a vražděním, nýbrž mírovým vyjednáváním. Příčiny zjevu gangů mladistvých jsou různé: rozhárané rodinné poměry, nečinnost, nezaměstnanost, útek ze školy, zanedbávání výchovy dětí, užívání omamných drog a volný sex. V roce 1984 bylo v Chicagu zavražděno celkem 732 lidí, z čehož bylo 142 mladistvých od 11 do 20 let. Při bojích mezi nepřátelskými gangy bylo usmrceno celkem 98 mladíků. Ozývají se hlasy, že by se mělo věnovat více peněz na převýchovu mladistvých pouličních gangsterů, ale dokud neuzákoní v USA povinnou brannou službu, budou mít americká velkoměsta s nevychovanou mládeží stále problémy.

Tento týden byl na severu Chicaga z iniciativy našeho arcibiskupa Bernardina otevřen první „Domov pro toulavou a pichající mládež.“

New York. — Lednové číslo publikace „Annals of Internal Medicine“ přineslo zprávu o nově objevené nemoci, jejíž symptomy jsou chronická únava, mírná horečka, mírně zduřelé žlázy a zánět krku, tato nemoc se podobá chřipce, avšak může trvat léta. Pro ni neexistuje žádné známé léčení. Mohou jí onemocnět malé děti i dospělí. Nemocné děti nejsou často schopny studovat ve škole a dospělí nemocní mají stále potíže s členy své rodiny i se spolupracujícími v práci. Byla vyslovena domněnka, že tuto chorobu vyvolává Epstein-Barrův virus, který jinak vyvolává nemoc dospívajících mladých lidí, zvanou „mononucleosis.“

Washington. — Saudský král Fahd přiletěl do Washingtonu 10. února na státní návštěvu. Naléhal na presidenta Reagana, aby Spojené státy využily příznivé situace. - (V Izraeli je předsedou vlády Shimon Peres, ze Strany práce, ochotnější k narovnání Izraele s Araby než vláda koalice Likud) - a zastávaly aktivnější roli v úsilí o mír na Blízkém východě. Při vyjednáváním by prý měly hrát roli opravdového partnera a svým vlivem přivést Izrael k větší povolnosti. Reaganova vláda však trvá na svém původním plánu z 1. září 1982, kde se požaduje zastavení izraelské kolonizace arabských území, autonomie Palestinců, žijících v Předjordání a na území Gázy a jejich spojení s Jordánskem ve federaci. President Reagan naléhal na Fahda, aby podporoval usilí jordánského krále Husseina, obdržet mandát od Palestinců a umírněných arabských zemí pro zahájení

mírového vyjednávání s Izraelem. Nejdříve prý musí být navázáno přímé vyjednávání mezi Izraelem a jeho rabskými sousedy; pak teprve Spojené státy budou ochotny přispět svým podílem k mírovému procesu na Blízkém východě. Pozice obou vládeň se v této věci nezměnily.

Seoul. — V Jižní Koreji zvítězila při volbách „Demokratická strana spravedlnosti“ generála Chun Doo Hwan-a, nynějšího jihokorejského presidenta a diktátora, avšak vládní politická opozice nečekaně pokročila po celé zemi, zejména ve velkoměstech, kde dokonce zvítězila. Chunova strana získala v parlamentě 144 míst, opoziční nová 67 mandátů, Stará demokratická strana Koreje 35 míst a národní strana Koreje 19 míst; tak opozice požadující demokratisaci země, získala v parlamentě celkem 121 míst. President Chun si tedy podržuje vládu v Jižní Koreji a čeká se, že se tam nic nezmění. Také se asi nezmění US politika vůči této zemi. President Chun má navštívit Washington letos v dubnu. Vůdce politické opozice Kim Dae Jung, držení v interanci, už před volbami pronесl názor, že Chunova vláda stejně upraví výsledky voleb tak, aby při nich zvítězila. V Jižní Koreji je asi 42 milionů obyvatel; z toho bylo 24 milionů voličů, z nichž se 84,2 % dostavily k volbám. - Ve Washingtoně nluví Bílého domu učinil jménem US vlády apel na jihokorejský vojenský režim, aby byl co nejdříve propuštěn na svobodu z internace vůdce opozice Kim, protože omezování jeho svobody brání v pokroku demokratisace Jižní Koreje. Státní tajemník Shultz řekl, že jihokorejská vláda v Kimově případě nejednala tak, jak si to přály Spojené státy.

Manila. — Na Filipínách se komunističtí guerilové stávají stále větším ohrožením národní

bezpečnosti; v posledních třech letech se jejich počet zdvojnásobil na 20.000. Tito guerilové projevují nyní svou činnost ve všech provinciích a mají pod svou kontrolou asi 20 % všech vesnic. Proto Spojené státy, které mají na Filipínách dvě obrovské vojenské základny, chtějí poskytnout režimu diktátorského presidenta Ferdinanda Marcosa vojenskou pomoc, aby mohl tyto komunistické guerily rozdrtit. Zároveň radí, aby provedl politické a sociální reformy, čímž by komunismus ztratil svou přitažlivost u mladých farmářů i ostatních venkovanů. Je však málo pravděpodobné, že Marcos bude ochoten takové reformy provést. Spojené státy také počítají s tím, že svou výpomocí málo oblíbenému Marcosovu režimu si asi odcizí aspoň část vůdce politické opozice proti Marcosovu diktátorství. V této opozici se už ozývají hlasy, požadující dovolení zakázané komunistické strany, jakož i zavření tamních US vojenských základen.

Washington. — US vláda se podle zpráv výzvědné služby domnívá, že sovětský president Konstantin Černěnko, 73 letý, je smrtelně nemocen na rozedmu plic, která mu způsobuje arytmiu srdce; lékaři tvrdí, že člověk za takového stavu má naději pouze asi na šest měsíců života. Už se zase šest týdnů neobjevil na veřejnosti a jako obvykle jeho skutečný zdravotní stav je v Sovětském svazu státním tajemstvím. Před několika dny se nemohl setkat s řeckým presidentem Andreas Papandreu, který přiletěl do Moskvy na státní návštěvu. Západní pozorovatelé se domnívají, že jeho nástupcem se stane 53 letý Mikhail Gorbačov, který překvapil Západ svým uhlazeným vystupováním, vzácným v kremelských kruzích, a který v poslední době na místě

presidenta Černěnka předsedal při několika vrcholných schůzích v Kremlu a byl pověřen různými významnými misemi. Po jeho boku vystupuje také jeho vzdělaná manželka, což se vyskytuje pouze u nejvyšších sovětských „bonzů“. US vojenské kruhy se šak obávají, že Černěnkovým nástupcem se může stát spíše 61 letý Grigori Romanov, skalní komunist, doktrinářský, drzý, nepřátelský Spojeným státům, předseda sovětského zbrojního průmyslu, a proto v úzkém spojení s KGB a s armádou; Romanov nemá žádné znalosti západní demokracie, zatímco Gorbačov Západ zná.

Varšava. — Polští biskupové s kardinálem Josefem Glempem v čele veřejně vytkli polské vládě, že při nedávném procesu s vrahy dp. Popieluszka vedla pomlouvačnou kampaň proti katolické církvi. Vyslovením politování nad „ne-náboženskými aktivitami církve“ vláda ve skutečnosti hledala zhoršení vztahů mezi církví a státem. Vládní

hromadné sdělovací prostředky přinášely ve svých zprávách o procesu detailně vše, co tam bylo řečeno proti dp. Popieluszko a jiným katolickým kněžím, avšak zamlčovaly úplně to, co tam bylo řečeno v jejich prospěch. Polští komunisté asi na rozkaz Moskvy zavádějí proti katolické církvi svou metodu třídního boje; církev má být vyprovokována k protestním akcím, které pak budou vládou nemilosrdně rozdraceny. Z toho důvodu byl také zavražděn dp. Popieluszko; katolická církev se však nedala vyprovokovat k ostrým reakcím. - Lech Walesa byl 16. února policií vyslýchán v souvislosti s čtvrt hodinovou celonárodní stávkou vyhlášenou na 28. února podzemím Solidarity, na protest proti zvýšení cen potravin. V téže souvislosti byli také zatčeni tři bývalí přední aktivisté Solidarity Adam Michnik, Bogdan Lis a Wladyslaw Frasyniuk, kteří byli obviněni, že prý vyvolávali nepokoj a ilegální protesty. Mohou být komunistickou justicí odsouzeni na tři roky vězení.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

**6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402**

☎(312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnice;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a daerou.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost - a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pančnera

NOVA KRAJANSKA AUTODILNA
V BERWYNU, ILL.

K-H

Auto Repair

6619 - 21 W. Čermáková tř.
(hned vedle berwynské pošty)

její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * duchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

SPORT

I. liga hokeje v Československu

34. kolo: Dukla Jihlava - TJ Vítkovice 7:1, VSŽ Košice - Sparta Praha 9:1, CHZ Litvínov - TJ Gottwaldov (Zlín) 4:4, Tesla Pardubice - Škoda Plzeň 4:3, Motor České Budějovice - Dukla Trenčín 5:0, Slovan Bratislava - Zetor Brno 3:3.

35. kolo: Plzeň - Jihlava 3:6, Vítkovice - Košice 1:7, Gottwaldov - Pardubice 4:3, Litvínov - Č. Budějovice 2:3, Brno - Trenčín 2:4, Praha - Bratislava 5:4.

36. kolo: Jihlava - Gottwaldov 3:3, Košice - Plzeň 6:2, Pardubice - Litvínov 5:1, Č. Budějovice - Brno 2:1, Trenčín - Praha 1:3, Bratislava - Vítkovice 2:1.

37. kolo: Trenčín - Litvínov 5:5 - předebraný zápas.

Tabulka po 36. kole:

1. JIHLAVA	193:92	58
2. KOŠICE	179:122	46
3. GOTTWALDOV (ZLÍN)	103:76	45
4. PARDUBICE	132:116	43
5. Č. BUDĚJOVICE	105:106	42
6. TRENČÍN	123:132	34
7. LITVÍNŮV	154:159	33
8. PRAHA	116:131	33
9. PLZEŇ	99:126	26
10. BRNO	93:125	26
11. BRATISLAVA	86:134	25
12. VÍTKOVICE	97:161	23

Nejlepší střelci: 31 gólů - Ružička (Litvínov), Ihnačák (Košice), 27 - Rosol (Jihlava), 25 - Čech (Pardubice), V. Lukáč, Liba (oba Košice), 24 - Válek (Jihlava), Lála (Č. Budějovice), 22 - Vodila (Košice).

★

I. národní liga hokeje v Československu

Českomoravská skupina:

40. kolo: Přerov - Poldi Kladno 5:4, Olomouc - Hradec Králové

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky: 852-2230

6:6, Opava - Karviná 5:1, Mladá Boleslav - Slavia Praha 9:2, Dukla Jihlava B - Ústí nad Labem 4:3, Vimperk - Ingstav Brno 3:2.

Tabulka po 40. kole:

1. KLADNO	203:106	62
2. OLMOUC	192:127	47
3. OPAVA	133:139	46
4. SLAVIA	132:142	41
5. ML. BOLESLAV	141:141	40
6. KARVINÁ	144:141	40
7. ÚSTÍ n.L.	110:119	37
8. INGSTAV	128:149	36
9. JIHLAVA B	143:144	35
10. HRADEC KR.	140:170	34
11. VIMPERK	120:148	33
12. PŘEROV	118:172	29

Slovenská skupina:

35. kolo: Skalica - Poprad 3:3, Dubnica - Banská Bystrica 3:1, Michalovce - Prešov 8:0, VTJ Topoľčany - Zvolen 12:3, Martin - Nitra 8:3, Ekonom Bratislava - Liptovský Mikuláš 3:6.

Tabulka po 35. kole:

1. POPRAD	156:108	48
2. DUBNICA	131:90	45
3. MICHALOVCE	159:112	44
4. TOPOĽČANY	168:127	42
5. MARTIN	135:112	41
6. SKALICA	125:107	41
7. NITRA	111:119	34
8. ZVOLEN	129:136	33
9. LIPT. MIKULÁŠ	122:141	32
10. PREŠOV	101:165	22
11. B. BYSTRICA	111:161	20
12. EKONOM	125:195	18

HOKEJ VE SVĚTĚ

Čs. hokejisté do 20 let - zvítězili bez porážky v mezinárodním turnaji o Pohár rumunské federace v Bukurešti. Postupně porazili Rumunsko 4:3, Francii 7:3 a Bulharsko 6:2. Konečné pořadí: 1. Československo do 20 let 17:8 - 6 bodů, 2. Francie - 4, 3. Rumunsko - 2, 4. Bulharsko - 0.

Turnaj hráčů do 18 let v Ústí nad Labem a v Děčíně.

Československo - Finsko 2:2, SSSR - Švédsko 6:5, Československo - SSSR 4:2, Švédsko - Finsko 7:5.

Turnaj hráčů do 16 let v Rize, SSSR.

Československo - Finsko 1:5, SSSR - Švédsko 5:2, Československo - Švédsko 5:6, SSSR - Finsko 3:3.

PMEZ - 3. kolo: Tappara Tampere (Finsko) - Dukla Jihlava 6:9, odveta 1:4. Jihlavští vojáci postoupili do pětičlenného finále, kde jsou: CSKA Moskva, AIK Stockholm, EC Köln a Polonia Bytom.

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Přátelské zápasy: Irsko - Itálie 1:2, Alžírsko - Juventus Turin (bez reprezentantu) 3:2, USA - Švýcarsko 1:1, Chile - Finsko 2:0, Mexiko - Polsko 5:0, Bulharsko - Švýcarsko 1:0, Švýcarsko - Mexiko 2:1, Polsko - Bulharsko 2:2, Kolumbie - Polsko 1:2, Ekvádor - NDR 3:2.

Čs. fotbaloví reprezentanti byli za teplem a lepšími terény v Covercianě, což je sportovní středisko italské fotbalové federace. Obojí se jim vydařilo, jen výsledky tří přípravných střetnutí (mimo druhého) - měly být lepší. Mezi zápasy pilně trénovali herní koncepci. Trenér Josef Masopust zkoušel tyto hráče: brankáři: Mikloško (Baník Ostrava), Borovička (Bohemians Praha), Stromšík (Dukla Praha); obránci: Hašek, Straka (oba Sparta Praha), Prokeš, Ondra (oba Bohemians), Fiala, Rada (oba Dukla), Zajaroš (Ostrava); záložníci: Zelenský, Sloup, Levý (všichni Bohemians), Berger (Sparta), Kocián (Dukla B. Bystrica) a útočníci: Janečka, Mičinec (oba Bohemians), Griga (Sparta), Knoflíček (Slavia Praha), Vízek (Dukla).

První utkání: 70. min. Gentila, 83. Pulici, 64. Janečka (uvedl jsem již v minulém č. H.N.). Druhé utkání: **SC Resco Reggello - Československo 1:14.** Branky: Nocentini - Griga, Janečka a Mičinec po 3, Berger a Vízek po 2, Straka. S třetiligovým celkem Reggello si čs. reprezentanti mohli dovolit téměř vše - procvičování akcí i nepřesnost přihrávek a pomalý přechod do obrany. Třetí utkání: **Výběr hráčů do 21 let druhé italské ligy - Československo 0:0.** Ambiciózní mladí italské hráči se vypnuli k nejlepšímu výkonu, přesto čs. reprezentanti měli územní převahu s řadou brankových příležitostí, ale jejich proměňování bylo nad jejich síly.

Evropské kvalifikace pro MS 1986 v Mexiku

2. skupina: Malta - Portugalsko 1:3.

1. PORTUGALSKO	47:5	6
2. ŠVÉDSKO	47:4	4
3. NSR	25:2	4
4. ČESKOSLOVENSKO	25:2	2
5. MALTA	43:14	0

VE ZKRATCE Z OSTATNÍCH SPORTŮ

Čs. házenkáři prodělali poslední přípravu před mistrovstvím světa B-skupiny na zájezdu ve Francii a ve Švýcarsku. Postupně vyhráli nad Izraelem 17:11, nad Francií B 29:18, Islandem 17:16, Francií A 19:16, Maďarskem 26:24, Švýcarskem 18:18 a 18:15. Těchto sedm vítězství by mělo pozvednout úroveň sebevědomí čs. hráčů před mistrovstvím světa B-skupiny v Maďarsku.

Mezinárodní turnaj házenkářek v Chebu:

Skupina A: Československo - Dánsko 15:13, NSR - Maďarsko 20:19, Československo - NSR 22:17, Maďarsko - Dánsko 22:19, Maďarsko - Československo 23:22, Dánsko - NSR 20:16.

Skupina B: Rumunsko - Československo B 26:20, NDR - Jugoslávie 22:19, NDR - Československo B 22:18, Jugoslávie - Rumunsko 23:21, Jugoslávie - Československo 30:26, Rumunsko - NDR 26:23.

O 1.-4. místo: NDR - Československo 21:13, Maďarsko - Rumunsko 17:16, Československo - Rumunsko 23:18, NDR - Maďarsko 20:17; dále se započítávají vzájemné výsledky ze skupiny: Maďarsko - Československo 23:22 a Rumunsko - NDR 26:23. Konečná tabulka: 1. NDR 64:56 - 4, 2. Maďarsko 57:58 - 4, 3. Rumunsko 58:62 - 2, 4. Československo 60:63 - 2.

O 5.-8. místo: Československo B - Dánsko 15:13, NSR - Jugoslávie 16:16, Československo B - NSR 17:24, Jugoslávie - Dánsko 21:18; dále se započítávají výsledky ze skupiny: Jugoslávie - Československo B 30:26 a Dánsko - NSR 20:16. Konečná tabulka: 5. Jugoslávie 67:60 - 5, 6. NSR 56:53 - 3, 7. Dánsko 51:52 - 2, 8. Československo 58:67 - 2.

★

Mistrovství Evropy v krasobruslení ve švédském Göteborgu

Konečné pořadí: Ženy: 1.

Ivanovová (SSSR), 2. Wittová (NDR), 3. Leistnerová (NDR), 24. Ballová (Slovan Bratislava - Československo).

Muži: 1. Sabovčík (Slovan Bratislava - Československo), 2. Kotin (SSSR), 3. Filipowski (Polsko), 10. Barna (VŠ Praha - Československo). **Sportovní dvojice:** 1. Valovová - Vasiljev, 2. Selezněvová - Makarov, 3. Peršinová - Akbarov (všichni SSSR), 7. Knapová - Novotný (Stadión Brno - Československo). Ze soutěže odstoupila pro onemocnění čs. dvojice Kovářová - Komár. **Taneční dvojice:** 1. Bestemjanovová - Bukin, 2. Klimovová - Ponomarenko (všichni SSSR), 3. Holá - Foltán (VŠ Praha - Československo).

Kvalifikace pro MS v košíkové mužů

Skupina D - 3. kolo: Československo - Izrael 97:75, Švýcarsko - Anglie 93:108.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V 7. kole halové sezóny Metro - Ligy: **Kickers - Sparta 2:0.** V prvé třetině se podařilo Kickers vstřelit obě branky, pak měla Sparta v obou posledních třetinách navrch a šance též, ale skórovat se jí nepodařilo. Manažéři Lád'ovi Gajdovi scházeli ze základní sestavy pro zranění: Bole, Wilson, Wolf, Swanson, dále nemohl hrát syn manažera Milan Gajda (je ve škole na Indiana University), DeBatty (služební cesta) a Taylor (mimo město). Sparta má přetěžkou úlohu, neboť chce-li se udržet pro příští rok v halové sezóně v Major - divizi, musí v 7. kole porazit Trevian. Utkání začíná v neděli 24. února v 6:30 odpo. a bude opravdu záležet, zda se Spart'anům konečně podaří střílet branky a zvítězit.

Ostatní výsledky 7. kola: U. Serbs - Eagles 2:1, Schwaben - Wikings 2:2, Wauconda - Green-White 4:2, Trevian - Liths 7:4.

Tabulka po 7. kole:

1. U. SERBS	21:6	13
2. SCHWABEN	21:10	11
3. WAUCONDA	25:13	9
4. EAGLES	19:15	9
5. WIKINGS	16:12	9
6. KICKERS	18:14	8
7. GREEN-WHITE	18:17	7
8. TREVIAN	13:22	2
9. SPARTA	11:20	2
10. LITHS	14:42	0

KEEP BERWYN PROUD!!

ELECT

Joseph J. Lanzillotti — Mayor
 Thomas G. Shaughnessy — City Clerk
 Mary Hapac Karasek — Treasurer

ALDERMEN

Donald E. Pechous (1st)	Lawrence K. Menchetti (2nd)
Raymond W. Delgado (3rd)	John J. Pechota (4th)
Lawrence G. Zdarsky (5th)	Raymond J. Fron (6th)
Michael J. Woodward (7th)	Bruce Moreno (8th)

TOWNSHIP OFFICIALS

Robert C. "Bob" Pechous — Township Supervisor
 Richard D. Swade — Township Collector

TOWNSHIP TRUSTEES:

Paul Licko Peter J. Livaditis Sam Spatafore Joseph Matayka

**TAXES IN BERWYN
 BERWYN IS LOWEST!!!**

MUNICIPALITY	HOUSE WORTH	TAX RATE	AVERAGE TAX BILL FOR CITY SERVICES
Oak Park	\$65,000	2.955	\$587.66
Chicago	65,000	2.769	550.67
Cicero	65,000	2.049	407.48
Berwyn	65,000	1.871	372.09

PROPERTY VALUES CLIMB

AVERAGE HOME VALUE IN BERWYN	1980	1984	INCREASE VALUE IN DOLLARS
	\$55,500	\$65,000	\$9,500.00
PERCENTAGE INCREASE	+ 17.12%		

RETAIN GOOD GOVERNMENT AND LOW TAXES

**VOTE FOR THE
 PECHOUS/LANZILLOTTI TEAM!!!**

ASK FOR A DEMOCRATIC BALLOT - TUE. FEB. 26th

ZPRÁVY Z ČSNRA Z WASHINGTONU

**Anketa a svědectví
US ministerstva zahraničí
o dodržování požadavku
zachování lidských práv
ve světě**

V těchto dnech vydal State Department svoji výroční zprávu o stavu lidských práv ve 164 státech světa, kterou předkládá zahraničně-politickým výborům obou sněmoven amerického kongresu. Tato zpráva zahrnuje údaje o dodržování nebo porušování lidských práv v jednotlivých státech světa za rok 1984. První taková zpráva byla vydána v r. 1977.

Pokud se týká Československa, zpráva poukazuje na to, že tak jako v letech předšlech, největší útlak postihl občany, kteří byli činní v hájení práva na náboženskou svobodu a na jednotlivce či skupiny, kteří pracují na poli lidských práv, jako je Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS) a signatáři Charty 77. V roce 1984 se československé úřady snažily

vyhnout soudním procesům známých osobností, aby na sebe nepřivolaly nepříznivou publicitu. Používaly však subtilnější metody útlaku, jako zatýkáni méně známých jednotlivců, časté zadržování občanů ve vazbě, výslechy, dotěrný policejní dozor, diskriminaci v zaměstnání a odepření možnosti vzdělávání i velmi nadaným dětem aktivistů na poli lidských práv. Dalším způsobem útlaku bylo zavedení t.zv. „ochranného dozoru“, ku kterému bylo odsouzeno několik politických vězňů, kteří se tomuto „ochrannému dozoru“ museli po svém propuštění v r. 1984 bezodkladně podrobit. Tento t.zv. „ochranný dohled“ velmi omezuje jejich činnost a znemožňuje jim a jejich rodinám žít normálním životem.

Zpráva státního departmentu se také zmiňuje o finančně velmi dobře fundovaném a personálem plně obsazeném policejním aparátu v Československu, který zahrnuje t.zv. StB, tajnou státní policii, jejímž hlavním úkolem je hlídat, strážít a pátrat po občanech, kteří - podle jejího názoru - byli, jsou

nebo se mohou stát odpůrci komunistického diktátorského režimu.

Ve zprávě státního departmentu se také mluví o československém hospodářství a konstatuje se, že když v r. 1948 komunisti uchválili moc, Československo mělo jedno z nejpokrokovějších a nejvyvinutějších hospodářství v Evropě. Kolektivizace, zestátnění výrobních prostředků a ústřední plánování však způsobilo jeho úpadek, zaostalost a stagnaci, které trvají dodnes.

Ve stati o lidských právech, která má několik kapitol, rozdělených podle principů Všeobecné deklarace o lidských právech Spojených národů, státní department poukazuje na neutěšené podmínky v československých věznicích, zejména ve věznicích v Minkovicích a ve Valdicích. Zmiňuje se o jednotlivých případech politických vězňů jako: Jiří Wolf, Jiří Gruntorád, Ladislav Lis, Jan Litomický, František Hanzlíček, Rudolf Battěk, Ivan Jirouš, Jan Wunsch, Stanislav Kolár, Antonín Kunrt, Mikloš Duray, Václav Soukup a další.

Někteří z nich byli již propuštěni na svobodu, jiní jsou ještě ve vězení. Několik z těch politických vězňů, kteří byli propuštěni, se musilo podrobit t.zv. ochrannému dohledu, o němž jsme se již zmínili, a který jim znemožňuje žít normálním životem.

Zpráva státního departmentu také cituje „důvody“, pro které byli českoslovenští občané, pracující na poli lidských práv, zatčeni, odsouzeni a vězněni; jsou to t.zv.: „podvratná činnost“, „ohrožování zájmu republiky v zahraničí“, „pobuřování“, „znevažování zástupců socialistického státu“, „pomlouvání socialistického zřízení“, „zabraňování státnímu dohledu nad církvemi“, „zneužití církevního úřadu“, atd.

Dále se ve zprávě mluví o další persekuci občanů, kteří usilují o demokratičtější způsob života v Československu. Tyto způsoby persekuce se jmenují: časté vyslýchání na policii; dotěrný policejní dozor (čili sledování); osobní a domovní prohlídky; časté zcela bezdůvodné zadržování na policii po dobu 48 hodin; zavazování od-

poslouchávacích zařízení buď přímo v bytech nebezpečných aktivistů nebo v blízkosti jejich obydlí. Tajná policie používá i zvláštních odposlouchávacích zařízení v autech, aby zjistila, kde je shromážděno více lidí, kteří se společně modlí či debatují. Přestože jsou všechna lidská práva zaručena československou ústavou, tato práva ve skutečnosti v Československu dnes neexistují; není tam svobody tisku, svobody projevu, svobody nesouhlasného shromáždění ani svobody náboženské; chybí tam svoboda volně opustit zemi a opět se do ní vrátit, svoboda cestování, a je vůbec nemyslitelné uspořádat svobodné volby za účelem výběru nových zástupců lidu, kteří by mohli provést změnu vlády. V Československu také nejsou svobodné odbory a skutečně nezávislé organizace. Veškerý život v Československu, jak se ve zprávě státního departmentu píše, je konrtolovaný státem.

-afa-

**Prosíme, oznamte nám včas
změnu své adresy**

Doporučte HLAS NARODA
svým přátelům a známým

**K obecním volebním
primádkám
v Berwynu**

Ne proto, že nám dala dnešní berwynská obecní správa volební placenou politickou oznamku, ale proto, že máme bolestnou zkušenost z Chicagu, si Vám dovoluujeme připomenout milí krajané - demokráti v Berwynu: **NETŘÍŠTĚTE SE, NEROZDĚLUJTE SE** v primádkách! Vidíte, jak dopadla nesyrovost demokráti v Chicagu! Nejste-li s dnešní obecní správou spokojeni, piště, telefonujte, žádejte nápravu, ale nerozdělujte se!

Považujete-li „za potřebné něco v Berwynu změnit“ volte schopného a odpovědného člověka, kterého znáte, spíše nežli nějakou politickou stranu. Znáte-li charakter a osobnost svých českých osmi kandidátů na kandidátce dosavadní obecní administrace Berwynu, napište jim, co se Vám nelíbí, nebo s čím nesouhlasíte, jinak, že budete volit republikánský „ticket“, ale v primádkách netříštíte svoje síly! Mějte na paměti nesyrovost demokráti při posledních místních volbách v Chicagu a hlavně budoucnost své čisté, spořádané a ve všech směrech příkladné obce Berwynu!

CLEVELAND'S NEWS

The annual Winter Gymnastic Exhibition sponsored by Sokol Greater Cleveland will be held Sunday February 24, 1985 at 2:00 P.M. at the Cleveland State University Woodling Gymnasium, 2451 Euclid Avenue.

The gymnastic program will consist of mass calisthenics and apparatus work with gymnasts from ages 3 to 75 participating. The Sokol Greater Cleveland Czech Folk Dancers under the direction of Dolly Baca will also perform. Music during the program will be provided by the Sokol Greater Cleveland Concert Band.

The Sokol organization is a gymnastic and cultural organization founded in Czechoslovakia and brought to the United States over 123 years ago. Its gymnasiums are located across the United States from Los

**Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.**

Angeles to New York. Sokol Greater Cleveland is located at 4939 Broadway Avenue.

The program is under the direction of Roger Martanovic of Bedford and Georgia Drobny of Seven Hills.

The gymnastic exhibition is open to the public with tickets available at the door at \$3.00 for adults (\$2.50 advance sale) and \$1.50 for students. Children under 12 will be admitted free. There is free underground and surface parking for all.

A Social at Sokol Greater Cleveland 4939 Broadway Avenue will follow the gymnastic program. Pork sandwiches and hot dogs will be on the menu. A cash bar will also be available.

For details the public may contact Roger Martanovic ☎ 439-3088 or publicity director Joseph Kocab / 883-4760.

**Kašpárkovo
loutkové divadélko,**

v sobotu 23. února 1985
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdarek,
klani se vám Kašpárek!!

Prosba k našim kanadským

Prosíme naše kanadské čtenáře, aby své předplatné vyrovnávali v USA dolarech.

Roční předplatné Hlasu národa pro USA - 30.00 US dolarů a pro Kanadu US \$32.00.

O tuto laskavost Vás prosíme, poněvadž v poslední době naše banka, které Vaše kanadské peníze k výměně posíláme, zvýšila za tuto službu svoji sazbu, která je neúměrná a pro nás opravdu neúnosná.

Děkujeme Vám předem za laskavé pochopení a podporu naší práce.

Redakce

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service
CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

prof. František Svejkský:

Jaroslav Seifert – Poet

Conclusion from last issue)

If we seek the formative agents in Seifert's poetics, we must go very far back in the life of this boy from the suburb of Prague, whose first published poem appeared when he was 19 years old. We enter a world of specific cultural values that had a strong impact on this boy to whom some of the standard areas of existing culture were for a time inaccessible. He himself once confessed:

In my childhood I liked all of the sad, rude and ludicrously sentimental songs of the taverns in Žižkov, where one would sometimes sing until morning. And in the evening my mother took me away from the streets into the nearby church to attend the devotions to Mary. There I listened with the same enthusiastic interest to the songs of the Holy Virgin. Both upset me. And if I were to examine my old verses, I am sure that there I would discover the traces of these songs.

Similarly, Seifert talks about "the songs of the neighborwomen who washed their clothes on the back porches of the tenements."

These memories are more than curious biographical details. They signal Seifert's earliest contacts with poetics, contacts that -- together with school and early reading experiences -- opened to him the door to poetry. Whether in a tavern or a church oratenement, such songs offered an approach to the world, one that included both the transformation of themes and their expression. The exaggerated emotionality of songs pointed to a different, poetic world, a world one could project experiences as well as dreams. It demonstrated that anything might acquire this extraordinary dimension, even, for example, the moment when the family gathers at the end of the day on the back porch of the tenement:

...the sky is full of stars
and under the stars one can find
the balsam for all wounds, for all wounds

(from his early poem,
"The Evening on
the Back Porch".)

The boy-poet, who is sensitively living the real situation, is also discovering the value of poetic beauty, poetic imagination. And here we may find the first references (although perhaps still hidden) to the poetics of Seifert and his orientation toward what we called the autonomy of poetry.

If we open Seifert's first collection of poems, **The City in Tears**, we discover easily how the opposite poles of tavern and church influenced his first steps - and also his future. He himself comments on that time, in his memories: "...I tried to connect Lenin with the wings of the angels." As the leading Czech critic F. X. Šalda once said, for Seifert's poetry even the revolution belongs to the sphere of hope and faith and has the character of religious vision and experience. Even if Seifert never became a deeply religious man, religious motifs never disappeared from his poems. From his first collection to his latest work, for example, "The Plague Monument 1977" - he uses these motifs not only

on the level of social thematics, but also in connection with another of his themes - the adoration of woman. In the collection of poems that glorifies the statue of Madonna in Southern Bohemia /Prsten třeboňské Madoně; 1966/, his poetry brings him very close to the medieval poets with their oscillation between the Lady in Heaven and the lady of their earthly love. Can we be surprised that Seifert turned his attention to the highest work of this tradition, Solomon's **Song of Songs**, and translated it?

Once we take into account the early sings of Seifert's concern with the expressive power of language and the poetics of imagination, we can understand that the next steps in his literary development came via his intensive contacts with the contemporary European avant garde, primarily in France and Russia, but also in Yugoslavia and Italy. This step came when Seifert - in contact with the whole group of Czech artists called "Devětsil" - began to think about the aesthetic dimension of poetic creativity with regard to imagination on one hand a language on the other. (It is worth mentioning that this group was in close contact with Jakobson and other members of the Prague Linguistic Circle.) There is no doubt that concern with these two aspects of poetry - imagination and language - was significant for the future work of Seifert who published at time - that is, in the twenties - not only his own work, but also translations from Apollinaire, Blok Verlaine and others.

All of this undoubtedly strengthened Seifert's confidence in poetry, but this was not the final step in his development. As he searched for further perspectives, he faced two tests: on the one hand he resisted the pressure to subordinate art to ideology (as we mentioned above); and on the other hand he never joined the Czechoslovak surrealist movement. Instead, he began to create poetics by which his work would ideally embrace Czech society as a nation. He did not change his basic concept; he merely re-evaluated it in the light of experience, both in Czech society and in Europe.

The Second World War was approaching and Czechoslovakia knew that its security and freedom would be at stake early in the struggle. The overture to this struggle seemed to occur symbolically in the death of President Masaryk. At this time of the "dance of death," anguish and protest dominated the national consciousness and Seifert became the poet who spoke out on behalf of the people of his country. He tried to distil from this situation as well as from history poems of hope, self-awareness and intimate happiness as well as sympathy with the victims of Europe, including the Jews.

In 1948 as the power in the state went to one party - the Communist party the perspective of postwar stability and freedom in Czechoslovakia became dim the dialog was stopped. Like other aspects of life, Seifert's poetry passed through this new confrontation. Even he became the object of an organized attack; the main pretext, his newly edited collection **The Song of Viktorka** /Píseň o Viktorce; 1950/ was seized. His work - the work of somebody who became the real poet expressing his nation's feelings and wishes - was called "a strange voice", he himself was accused of "abuse of the name of Czech poet." Seifert was silenced officially, but was

still part of the nation's life through the veins of his poetry. And his Viktorka became the work that was copied by readers so that it practically initiated one of the traditions of the new underground literature. We have one of these early copies here today, one that was later signed by the poet who called this copy the best edition among his works. It was made by political prisoners in a Czechoslovak jail and its owner is here with us./

As I have mentioned, in the late fifties the time came when Seifert publicly accused the methods of political power and he did so by appealing for the freedom of writers and artists. Thus, although temporarily stopped, his public activity as poet began anew in a time called "political thaw" /in the late 50s and 60th/ when a whole sequence of new collections appeared: **Koncert na ostrově** /A Concert on the Island; 1956/, **Odlévání zvonů** /The Casting of Bells; 1967/, **Halleyova kometa** /Halley's Comet, 1967/, **Morový sloup** /The Plague Monument; 1977./ The last work was published recently and carries the simple title **Býti básníkem** /To Be a Poet; 1984/. The themes and motifs that had traditionally represented Seifert's approach to world and life did not change. But now the poet saw them not so often through immediate experience, but through memory. Age, illness and even the times when he was in the position of one "who experienced what it means to be ruled out, and to taste how bitter it is to keep silent to the closed windows" as he once said, all of these things led him more often to project events and emotions against a background of tragic moments or of death. Significantly, he now turned from his regular vers to the freevers.

But even in these new confrontations and situations he retains his love of life, his feeling of the poet's duty to society to emphasize the eternal value of the positive. All of these motives still remind us of their original functions that Seifert stressed when he compared his poetry to the "magic flute".

Suddenly, Seifert was awarded the Nobel Prize. That award once again elevated the role of the poet, the lyrical poet, in the contemporary world. It joined him with all of those who represent the eternal search for answers, for the fulfillment of society's needs, in science and in art.

The award came to a poet from a small nation, to one whose words, had never found a mass audience not only because of the complexity of the Czech language, but also because of the uniqueness of his poetic language. But this award to an "obscure" poet reminded the world that it cannot afford to overlook the hidden spiritual and artistic forces.

When recently asked by the editors of **Time** magazine whether he had any message for the American people, Seifert answered: "Read our poetry if possible. It is a bit touchy to speak about these things. Your people should appreciate their liberty." One could spread this message dominated by the words "liberty" and "poetry" to everybody in the world. Whether the societies of the world choose to hear - and understand - such voices, i.e. the voices of the poets, is a question the future has to answer.

František Svejkský

Msgr. Ludvik Nemeč:

Ecumenical „consensus statement” on Baptism, Eucharist and Ministry

As it is known, the statement of the *Faith and Order Commission in Lima, Peru* (1982) has provided a consensus in three basic areas: *Baptism, Eucharist and Ministry*. This „consensus document” witnesses to an extraordinary and unprecedented fact: a representation of Orthodox, Roman Catholic and Protestant theologians succeeded in expressing common convictions and concerns that used to be highly divisive. The Orthodox impact upon this document is generally seen

as substantial, for it contains a sacramental understanding of the Church, it reveals respect and reverence for „the faith of the Church throughout the ages,” and includes a concept of the episcopate as normative for the apostolic ministry. In view of all this, the Lima Orthodox-inspired document becomes the most inclusive and most official Christian ecumenical statement on this theme ever produced. The publication of the Lima document, which is as much a doctrinal as it is a sacramental, ritual and practical statement, takes up these issues of Baptism, Eucharist and Ministry and places them squarely before the Churches. Considering the authorship of the document, the Orthodox believe that a special moment of truth - that of judgment

and decision - has arrived for all Christians. How the Churches react and respond to the Lima document will reveal where they really stand and where their interests really lie. For divided, disordered, disagreeing Christians to be united in one body, they must be brought to the point where their Baptismal, Eucharistic and Ministerial beliefs and actions become substantially, though not necessarily formally, the same. After their consensus was replaced by their agreement in these matters. In this sense, the Lima document is not only very promising, but ecumenically forceful and successful as well as invitingly acceptable by the Churches really longing for the unity of the Church of Christ - their ecumenical goal.

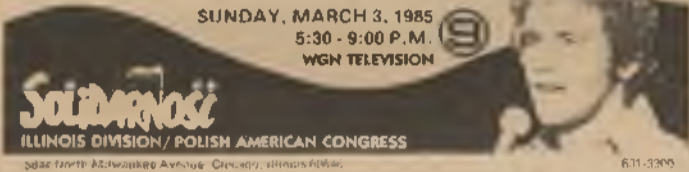

VOICE OF THE NATION

BOBBY VINTON TELETHON FOR POLISH RELIEF

SUNDAY, MARCH 3, 1985
5:30 - 9:00 P.M.
WGN TELEVISION

BOBBY VINTON TELETHON FOR POLISH RELIEF

On Sunday, March 3, 1985, from 5:30 - 9:00 p.m. CST, WGN-TV (Channel 9) in Chicago will air the **Bobby Vinton Telethon for Polish Relief**, sponsored by the Polish American Congress Illinois Division. WGN-TV is presently affiliated with over 4000 cable TV stations; thus Polonia from all around the United States will be able to participate in the Telethon.

IS HELP NEEDED?

The economic situation in Poland has steadily worsened during the past few years. The Primate of Poland Joseph Cardinal Glemp and Solidarity leader Lech Walesa have consistently thanked American Polonia for its assistance and have issued an appeal for this aid to continue. The lives of many thousands of people, especially infants and children, may depend on our help.

POLAND DESERTED

In view of the situation in Ethiopia and other African countries, American and international aid organizations have ceased their assistance efforts in Poland. There are no funds allotted for such aid in the United States budget. Poland is alone again. This does not mean, however, that we, American Polonia, should be indifferent to the needs of the Polish Nation. Who else will come to its aid?

WHO TRANSPORTS AND DISTRIBUTES AID TO POLAND?

All funds collected during the Telethon will be transferred to the Polish American Congress Charitable Foundation, as has been the case with all gifts and donations up to this time. Distribution of aid in Poland is coordinated by the Polish Episcopate Charity Commission, thus assuring that help is received by those truly in need. The marine containers are opened in the presence of a representative of the Polish Episcopate, who has in his possession an itemized list of the contents.

BOBBY VINTON TO HOST TELETHON

The master of ceremonies during the Telethon will be the ever popular Bobby Vinton, who again has agreed to donate his time to this worthy cause to come to the aid of our countrymen in Poland. All performers, as well as musical and dance groups, will be donating their time during the Telethon.

250 VOLUNTEER TELEPHONE OPERATORS

250 telephone lines, all manned by volunteers, will be open during the Telethon. Each pledge will be registered onto a television tape to be aired on the screen during the Telethon. Persons sending in their pledges and/or donations before February 28 have a guarantee that their names will appear on the screen. Please make checks or money orders payable to **PAC CHARITIES** and send them to: PAC Charities, 5844 N. Milwaukee Avenue, Chicago, IL 60646; ☎ (312) 631-3300.

"TAX EXEMPT"

The Polish American Congress

Charitable Foundation is a tax-exempt organization, thus all donations to the Foundation are tax-deductible. Our Foundation is unique because it designates 100% of all donations for "Relief for Poland". Any administrative or operative costs are included in the budget of the Polish American Congress.

WHAT HAS BEEN DONE SO FAR

During the past four years, the Polish American Congress Charitable Foundation in cooperation with the Polish Episcopate Charity Commission has shipped to Poland over 53 million dollars worth of aid: medical supplies and equipment, vitamins, food, clothing, shoes, small farming utensils and vegetable seeds. Some of this aid was designated especially for those who had been interned and for their families. This was all made possible through the generosity of Polonia and gifts from American organizations and manufacturing companies.

PLEASE JOIN US!!

BOBBY VINTON TELETHON

FOR POLISH RELIEF

March 3, 1985

5:30 - 9:00 p.m., CST

WGN-TV (9)

(Channel 9 in Chicago and a network of 4000 cable TV stations)

IF NOT WE - WHO?

IF NOT NOW - WHEN?

Metropolitan Chicago Council American Youth Hostels, Inc.

3712 North Clark Street • Chicago, Illinois 60613

Trip to St. John, Virgin Islands.

Camping, snorkeling, hiking, windsurfing. Coed. March 19 - 26. Sponsored by AYH. Fee of \$779.00; includes airfare, lodging, meals. ☎ 327 - 8114.

Ski trip to Yugoslavia.

Downhill, cross-country, side tours. April 4 - 11. Sponsored by AYH. Fee \$748.00; includes airfare, lodging, meals. ☎ 327 - 8114.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pečářské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdlí

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

THE 98TH CONGRESS

The 99th Congress is just getting underway. As important as congress is in the lives of every American, few of us understand much about its workings or what this powerful institution accomplishes every two years.

With this being number 99, it is obvious that after the next one from 1986 to 1988 the institution of congress and our government will be 200 years old. The first Congress convened in 1789 to 1791.

As is generally known, each congress serves for two years, but it is not so well known that it operates in two sessions, one each year. It assembles on January 3rd unless it has passed a specific law changing the date.

During the first session in 1983, 8,437 measures were introduced in the 98th Congress. Of these, 215 were enacted into law. During the second session in 1984, of 3,764 measures were introduced, 408 became law. Thus, during the 98th Congress, a total of 623 new laws went on the statute books of the land.

While the congress is in session all its deliberations, plus a great deal more, are printed in the daily issues of the *Congressional Record*. During the first session this document ran to 33,874 pages. When it is considered that congress was in session 150 days that year the average length was 226 pages a day.

The second session the Record was 31,476 pages long for the 131 days congress met. That averaged 240 pages a day. Imagine trying to keep track of what our representatives are up to when every day they are churning out enough verbiage to fill a moderate sized book.

Yet, here at the National Education Program a member of our staff researches every copy of the *Congressional Record*, so that we may be kept informed about what those we send to Washington are planning. After all, everything they do affects us in one way or another.

There is much criticism about the fact that a great deal of extraneous material is included in the *Record*. Although this is true, and it is costly, much of this material is valuable to researchers and to the public at large who receive the publication.

Consider that there are 100 senators and 435 representatives, all having input into the *Record*. Each of these has a staff of specialists which provides the member with research material, much of which finds its way into the publication.

On top of that, many constituents send their representatives material which the member considers important enough to be shared with colleagues and is therefore put into the *Record*.

Then there is the Congressional Research Service of the Library of Congress which provides material to members of congress, much of which is published in the document.

The *Congressional Record* is a very valuable tool for keeping informed on matters of significance to our citizens. But its greatest importance lies in the fact that it provides a means for voters to be kept abreast of the actions of their elected representatives.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South Oak Park Ave. Berwyn, Illinois 60402
Manor Branch
5919 West 35th Street Cicero, Illinois 60650
ALL PHONES:
484-0800

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM
at Our Lady Of the Mont in Cicero, Ill. (2414, S. 61st Ave.)